

แฟ้มปกหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าเจ้าอาทการะบั้ง

โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอจากเส้นใยกัญชง สำหรับ แมริม ลอดจ์ รีสอร์ท
(HOME TEXTILE FROM HEMP FOR MAERIM LODGE RESORT)

โดย
นางสาวอรพรรณ ปิ่นพิลา
Miss Orapan Pinphiia

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 84999
วัน,เดือน,ปี..... - 4 พ.ย. 2557

๖. 11896299

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าอาทการะบั้ง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตผลิต

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

.....
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์..... ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

.....
(อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต)

อาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. ผ้าชาวเขา. กรุงเทพฯ: 2543
- อัจฉรา ไศละสูต. ความรู้เรื่องผ้า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สร้างสรรค์ - วิชาการ , 2539
- ไชยวงศ์ ฟิ่งเกียรติไพโรจน์. คุณสมบัติของเส้นใย. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ,2544
- อรรถพล สุจริตญโญกุล. โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอตกแต่งสำหรับบ้านพักตากอากาศในโครงการ โบนันซ่า แรนซ์ เขาใหญ่ โดยผ้าที่ผ่านการฟอกย้อม. [วิทยานิพนธ์] กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,2546
- จุลมาศ คำเมือง. โครงการออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอเพื่อการตกแต่งห้องพักช่วงเทศกาลสงกรานต์ของโรงแรม เดอะเคเวิส แบล็กออก. [วิทยานิพนธ์] กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,2547
- ชนพันธ์ นามวิริยะโชติ. โครงการออกแบบปรับปรุงผลิตภัณฑ์สิ่งทอภายในบ้านพักสำหรับกลางคองมาน์เทนวิว รีสอร์ท จังหวัดนครราชสีมา. [วิทยานิพนธ์] กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง,2548
- Susan Meller And Joost Elffers. Textile Designs. New York : Printing in Japan,1999
- Janet Erickson. Block Printing on Textile .New York : Guptill Publications,1998
- <http://www.hilltribe.com> - 13 กรกฎาคม 2549
- <http://www.monsoon.co.uk/icat/accessorize> - ธันวาคม 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมร์ริม ลอด้จ รัสอรัท

วันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ 2549

เรื่อง ขอรับรองและสนับสนุน โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอจากผ้าทอมือของชาวเขาเผ่าม้ง สำหรับแมร์ริม ลอด้จ รัสอรัท ของ นางสาวอรพรรณ ปิ่นพิลา

เรียน คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์สาขาออกแบบสิ่งทอ

เนื่องมาจากนางสาวอรพรรณ ปิ่นพิลา นักศึกษาชั้นปีที่ 5 รหัสนักศึกษา 44020130 ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอจากผ้าทอมือของชาวเขาเผ่าม้ง สำหรับแมร์ริม ลอด้จ รัสอรัท”

ทางแมร์ริม ลอด้จ รัสอรัท มีความเห็นสมควรอย่างยิ่งสำหรับโครงการนี้ เนื่องจากโครงการนี้ได้ตอบสนองนโยบายของทางรัสอรัท โดยไม่ขัดต่อการทำงานของหน่วยงานแต่อย่างใด จึงยินดีให้การสนับสนุนสำหรับการดำเนินงานในครั้งนี้ โดยการให้ข้อมูลและคำปรึกษาที่จำเป็นแก่นักศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ตามหัวข้อดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอรับรองโครงการวิทยานิพนธ์ และขอท่านคณะกรรมการโปรดพิจารณาเพื่ออนุมัติโครงการดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

กรรมการผู้จัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวอรพรรณ ปิ่นพิลา

วุฒิการศึกษา

- ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสระบุรี
- ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาริคมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทุน

- The International Association for the Exchange of Students for Technical Experience ณ ประเทศสเปน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอจากเส้นใยกล้วย สำหรับแมริม ลอร์จ รีสอร์ท
 ชื่อนักศึกษา นางสาวอรพรรณ ปิ่นพิลา
 รหัส 44020130 คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา ศิลปอุตสาหกรรม
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จรรยา อชวะสมิต ปีการศึกษา 2549-2550

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์หัวข้อโครงการออกแบบผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอจากเส้นใยกล้วย สำหรับแมริม ลอร์จ รีสอร์ท เป็นโครงการที่นำเสนอรูปแบบการตกแต่งห้องพักด้วยสิ่งทอจากเส้นใยกล้วย โดยมีวัตถุประสงค์ของการออกแบบผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอสำหรับห้องพักแบบเช่าพักระยะยาว ในรูปแบบการผสมผสานวัฒนธรรมของชาวเขาเผ่าม้ง ความสวยงาม ประโยชน์ใช้สอย รวมไปถึงคำนึงถึงหลักการด้านการตลาดมาเป็นแนวทางในการออกแบบ อีกทั้งมุ่งเน้นการส่งเสริมภาพลักษณ์ทางรีสอร์ทโดยให้มีรูปแบบที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับแขกที่เข้าพัก มีลวดลายสีสันทันที่สื่อถึงบรรยากาศให้เป็นที่นิตินทางเดียวกัน (Corporate Identity) คือความเป็นชาวเขาเผ่าม้งได้อย่างชัดเจน ซึ่งแนวทางในการออกแบบแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคืออาศัยข้อมูลจากทางแมริม ลอร์จ รีสอร์ท คือด้านเอกลักษณ์เฉพาะของทางรีสอร์ทและของชาวเขาเผ่าม้ง, ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย รวมไปถึงข้อมูลทางการตลาด ส่วนที่สองเป็นการศึกษารูปแบบของผ้าและเส้นใย, เทคนิคที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ของโครงการ โดยลักษณะของผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่ออกแบบนี้ จะมีลักษณะลวดลายและสีสันทันสวยงามตามแบบชาวเขาเผ่าม้ง และเข้ากับเอกลักษณ์เดิมของทางรีสอร์ท ให้สอดคล้องเป็นที่นิตินทางเดียวกันอย่างชัดเจน

ขั้นตอนในการออกแบบลวดลายหลักที่ใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ จะเป็นการนำลวดลายดั้งเดิมของชาวเขาเผ่าม้งคือลายกำก้อ ซึ่งใช้เรียกสายที่มีลักษณะขดคล้ายกันหอยทั้งหมดและลายปะจ้อ ซึ่งใช้เรียกสายที่มีลักษณะเป็นหยักซ้อน มาลดทอน แล้วนำมาจัดเรียง อีกทั้งใช้เทคนิคการพิมพ์สกรีนเข้ามาเป็นองค์ประกอบ และการปักซึ่งใช้สีสันทันเน้นความกลมกลืนเข้ากับแรงบันดาลใจ ลวดลายที่ทำการออกแบบ, โทนสีหลักของผลิตภัณฑ์คือสีน้ำเงินและสีขาวครีมและสีของเส้นไหมที่ใช้ในการปักคือสีเหลือง ม่วง เขียว ฟ้ำ ชมพู แดงที่สร้างความรู้สึกโดดเด่น เข้ากับรูปแบบของทางรีสอร์ทและตรงตามแรงบันดาลใจ

โดยผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบประกอบไปด้วยผลิตภัณฑ์ดังต่อไปนี้

1. ปลอกหมอน	1 ชิ้น
2. ผ้าปูที่นอน	1 ชิ้น
3. ผ้าม่านแบบพับ	2 ชิ้น
4. ผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง	1 ชิ้น
5. ผ้าคลุมเตียง	1 ชิ้น

เอกสารนี้เป็น 6. ที่คลุมกล่องของขวัญ 1 ชิ้น นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ภาพระดับผนังเหนือหัวเตียง 6 ชั้น

ผลของการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จะต้องมีรูปแบบ สี สัน ลวดลายที่สอดคล้องกลมกลืนไปในทิศทางเดียวกัน และยังสามารถเป็นอีกแนวทางเลือกหนึ่งให้กับทางแม่ริม ลอร์จ รีสอร์ท สามารถใช้สอยตามลักษณะของการใช้งานผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดโดยสามารถนำไปตกแต่งห้องพักในส่วน of บ้านพักโซนบ้านระยะยาวได้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

- ขอบพระคุณ พ่อกับแม่ และครอบครัวที่ให้ความสนับสนุนทุกๆด้าน และเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าเสมอมา
- ขอบพระคุณ อาจารย์จุฬพัชร อาชะวะสมิต สำหรับคำปรึกษาวิธีคิดให้เป็นรูปเป็นร่าง
- ขอบพระคุณ อาจารย์ชุตีพร วัชรนันท์ อาจารย์ป้าณसार สุขสงวน อาจารย์อุไรวรรณ ปิติมณียากุล อาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า อาจารย์อรรถพล สุจริทญ โญกุล อาจารย์วินัย อุดมทรัพย์ อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง ที่มอบความรู้และให้คำแนะนำ คำปรึกษาในทุกๆด้าน
- ขอบพระคุณอาจารย์นิภา ลาซ โลจน์ (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน พิพิธภัณฑ์ชาวเขา) และผู้จัดการแมริม ลอด้จ ริสอร์ท ที่อนุเคราะห์ข้อมูลสำคัญเพื่อใช้ในการอ้างอิง
- ขอบพระคุณ คุณปัญญา มุ่งจันทร์ กลุ่มผ้าใยกล้วยขกคยว จังหวัดพะเยา ที่ช่วยเก็บผลิตภัณฑ์จากผ้าใยกล้วยทั้งหมด
- ขอบพระคุณ ร้อยตรีภัทรพล กศัญญ (หัวหน้าชุดประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) ที่ให้ความอนุเคราะห์ติดต่อประสานงานกับชาวเขาในอำเภอทองผาภูมิในการปักลาย
- ขอบคุณ พี่แอม สำหรับความช่วยเหลือ และคำแนะนำที่ดีตลอดมา
- ขอบคุณจิบ หลี คีค ปีก โจ้ สิด ชี อ้อบ เจ เมย์ วิ ร้อยด้ง หนึ่ง ป้อ และเพื่อนคนอื่นๆสำหรับคำแนะนำและความช่วยเหลือที่ดี
- ขอบคุณพี่และน้องรหัส 20-43 ที่แวะเวียนมาคอยถามไถ่และช่วยเหลือ
- ขอบคุณนึ่ง หนู่ย แอ๊ะ เพื่อนร่วมกลุ่ม ที่เป็นที่ปรึกษาและคอยให้กำลังใจกันและกันในการทำงาน
- ขอบคุณเพื่อนๆร่วมรุ่น สอ.ทุกคน ที่เป็นกำลังใจ ทั้งยามทุกข์และสุข และทำให้ภายในรั้วมหาวิทยาลัยนี้มีความทรงจำที่ดี
- ขอบคุณต้ม ที่คอยเตือนให้ทำงาน กำลังใจดีๆที่มีให้เสมอ จนสามารถเสร็จลุล่วงไปด้วยดี
- ขอบคุณความตั้งใจของตนเอง ที่ทำให้มีวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
สารบัญตารางประกอบ	ฅ

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 วัตถุประสงค์
- 1.2 ความเป็นได้ของโครงการ
- 1.3 ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา
- 1.4 ขอบเขตของโครงการ
- 1.5 แนวทางการศึกษาวิจัย
- 1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแมริม ลอคัจ รีสอร์ท
 - 2.1.1 ประวัติความเป็นมา
 - 2.1.2 สถานที่ตั้ง และรูปแบบของรีสอร์ท
 - 2.1.3 การตกแต่งภายในและภายนอกของอาคาร
 - 2.1.4 รูปแบบผลิตภัณฑ์ภายในโครงการ
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับชาวเผ่าม้ง
 - 2.2.1 ประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรม
 - 2.2.2 รูปแบบผลิตภัณฑ์แปรรูปของชนเผ่าม้งในปัจจุบัน
 - 2.2.3 ข้อมูลลวดลายและการทอผ้า การทำบาติก
- 2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค
 - 2.3.1 พฤติกรรมของกลุ่มผู้บริโภค
- 2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ
 - 2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเส้นใยัญชง
 - 2.4.2 ข้อมูลเส้นใยธรรมชาติชนิดอื่นๆ
 - 2.4.3 ข้อมูลเส้นใยสังเคราะห์

เอกสารนี้ 2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.1 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าปูที่นอน

2.5.2 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานปลอกหมอน

2.5.3 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าคลุมเตียง

2.5.4 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าม่าน

2.5.5 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานภาพประดับ ผนังเหนือหัวเตียง

2.5.6 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง

2.5.7 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าคลุมกล่องทีวี

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการผลิตวัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

2.6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับผ้าถัก

2.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมสีผ้า

2.6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการพิมพ์สกรีน

2.6.4 ข้อมูลเกี่ยวกับการตกแต่งผ้าด้วยการปัก

2.6.5 ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคอื่นๆ

บทที่ 3 พัฒนาการออกแบบ

3.1 แบบร่างการพัฒนารูปแบบ และการทำต้นแบบ

3.2 สรุปผลการออกแบบ

บทที่ 4 การนำเสนอการออกแบบ

4.1 แผ่นเสนองานและแบบแสดงรายละเอียด

4.2 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

บทที่ 5 บทสรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ข้อมูลเพิ่มเติม

ประวัติการศึกษา

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงภาพแผนที่แม่ริม ลอดจ้ง รีสอร์ท	7
2. แสดงภาพทางเข้ารีสอร์ท	8
3. แสดงภาพห้องพักวีไอพี	8
4. แสดงภาพห้องพักโซนนี	8
5. แสดงภาพบริเวณภายในห้องอาหาร	9
6. แสดงภาพบริเวณภายในห้องพักโซนนี	9
7. แสดงภาพรูปแบบของภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง	9
8. แสดงภาพรูปแบบของผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง	10
9. แสดงภาพรูปแบบของผ้าม่าน	10
10. แสดงภาพชาวเขาเผ่าม้ง	11
11. แสดงภาพกระโปรงผ้าใยกล้วยของชาวเขาเผ่าม้ง	12
12. แสดงภาพเครื่องทอผ้า หรือ “คู”	15
13. แสดงภาพจี๊ซิ่งและปากกาคอแรง	17
14. แสดงภาพลายที่เขียนเทียนแล้ว	17
15. แสดงภาพการตกแต่งห้องพักคิริตา รีสอร์ท	20
16. แสดงภาพภายในที่พักของสมุยล่องสเคย์	20
17. แสดงภาพใยกล้วยที่ฉีกเป็นเส้นเล็กๆแล้ว	23
18. แสดงภาพขั้วคว่ำหรือเครื่องปั่นใยให้เป็นเกลียว	24
19. แสดงภาพการเข้าสี และการจัดค้ายให้เป็นใจ	24
20. แสดงภาพการรีดเส้นใยให้เรียบ	24
21. แสดงภาพเตียงเดี่ยวขนาดเล็ก(single size)	29
22. แสดงภาพผ้าคลุมเตียงแบบชายระบาย	33
23. แสดงภาพผ้าคลุมเตียงแบบชายธรรมดาจับช้อนพับหรือ ไม่ก็ได้	34
24. แสดงภาพผ้าคลุมเตียงแบบยาวไม่ถึงพื้น	34
25. แสดงภาพผ้าคลุมเตียงแบบยาวถึงพื้น	34
26. แสดงภาพรางผ้าม่านแบบไม้	36
27. แสดงภาพรางโลหะ	37
28. แสดงภาพรางช้อน	37
29. แสดงภาพม่านแบบพับ	38

30. แสดงภาพม่านแบบจับจีบ

38. โยชน์ด้านการค้า

เอกรัง รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
31. แสดงภาพม่านแบบมู่ลี่	38
32. แสดงภาพม่านพลาสติก	39
33. แสดงภาพม่านแบบม้วน	39
34. แสดงภาพประดับผนังภายในบ้านพัก	41
35. แสดงภาพบริเวณภายในห้องพักที่จะติดภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง	41
36. แสดงภาพโต๊ะภายในห้องพัก	43
37. แสดงภาพที่คลุมกล่องทีวีแบบเหลี่ยมขนาดกล่องใหญ่	44
38. แสดงภาพที่คลุมกล่องทีวีแบบเหลี่ยมขนาดกล่องเล็ก	44
39. แสดงภาพที่คลุมกล่องทีวีแบบม้วน	44
40. แสดงภาพตัวอย่างลายที่เกิดจากการปักจักร	45
41. แสดงภาพตัวอย่างลายที่เกิดจากการปักด้วยมือ	46
42. แสดงภาพแผ่นเสนองานบรรยากาศภายในรีสอร์ท	57
43. แสดงภาพแผ่นเสนองานบรรยากาศภายในห้องพัก	58
44. แสดงภาพแผ่นเสนองานกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภคและคู่แข่งทางการตลาด	58
45. แสดงภาพแผ่นเสนองานแรงบันดาลใจในการออกแบบ	59
46. แสดงภาพแผ่นเสนองานการทดลองที่ใช้ในการออกแบบ	59
47. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้าปูที่นอน	60
48. แสดงภาพแบบจำลองผ้าปูที่นอน	60
49. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างปลอกหมอน	61
50. แสดงภาพแบบจำลองปลอกหมอน	61
51. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้าคลุมเตียง	62
52. แสดงภาพแผ่นแบบจำลองผ้าคลุมเตียง	62
53. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้าม่าน	63
54. แสดงภาพแบบจำลองผ้าม่าน	63
55. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง	64
56. แสดงภาพแบบจำลองภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง	64
57. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้าคลุม โต๊ะหัวเตียง	65
58. แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างที่คลุมกล่องทีวี	65
59. แสดงภาพแบบจำลองภายในห้องพัก	66
60. แสดงภาพแผ่นนำเสนอพัฒนาการออกแบบ	67

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
61. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบปลอกหมอน	68
62. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบผ้าปูที่นอน	68
63. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบผ้าม่าน	69
64. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบผ้าคลุม โต๊ะเหนือหัวเตียง	69
65. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบผ้าคลุมเตียง	70
66. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบที่คลุมกล่องทีวี	70
67. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบภาพประดับผนัง	71
68. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบโดยรวม	71
69. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบ (Specification)	72
70. แสดงภาพแผ่นนำเสนองานพัฒนาการออกแบบ — การประเมินราคา	72
71. แสดงภาพถ่ายหมอน	73
72. แสดงภาพถ่ายที่คลุมกล่องทีวี	73
73. แสดงภาพถ่ายผ้าม่าน	73
74. แสดงภาพถ่ายผ้าคลุม โต๊ะ	74
75. แสดงภาพถ่ายผ้าปูที่นอน	74
76. แสดงภาพถ่ายผ้าคลุมเตียงและภาพประดับผนัง	74

สารบัญตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
1. แสดงรูปแบบลายและชื่อเรียก	13
2. แสดงความแตกต่างระหว่างกัญชงและกัญชา	22
3. แสดงราคาผ้าทอใยกัญชง	25
4. แสดงการวิเคราะห์เลือกวัสดุที่เหมาะสมสำหรับทำผ้าปูที่นอน	29
5. แสดงกรรมวิธีในการทำผ้าปูที่นอน	30
6. แสดงการวิเคราะห์เลือกวัสดุที่เหมาะสมสำหรับใส่หมอนหนุน	32
7. แสดงการวิเคราะห์และสรุปผลการเลือกใช้รูปแบบผ้าคลุมเตียง	35
8. แสดงการวิเคราะห์รูปแบบผ้าม่าน	36
9. แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการติดภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง	42
10. แสดงการวิเคราะห์วิธีการถอดใส่ที่คลุมกล่องทีวี	45
11. แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการถัก	48
12. แสดงการพิจารณาเลือกสีในการย้อมผ้าใยกัญชง	50
13. แสดงการวิเคราะห์การเลือกหมักพิมพ์ในการสกรีน	54
14. แสดงการเปรียบเทียบวิธีการปักในการออกแบบ	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

ใยแก้วเป็นพืชเศรษฐกิจที่กำลังได้รับความนิยมในการนำมาแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งกระเป๋าค่า รองเท้า ผ้าคลุมโต๊ะ ฯลฯ ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างรายได้ให้กับชาวบ้านและชุมชน โครงการพัฒนาหลายๆโครงการ ทั้งศูนย์ศิลปาชีพ และโครงการเกษตรบนพื้นที่สูงหลายแห่ง กำลังเร่งส่งเสริมชาวบ้านในการทดลอง และการแปรรูปใยแก้ว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น พื้นที่ในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ มีการปลูกใยแก้วกันเพิ่มขึ้น ผลิตภัณฑ์จากใยแก้วมีทั้งที่เป็นผ้าฝ้าย ผ้าลินิน หลายหมู่บ้านผลิตภัณฑ์ใยแก้วซึ่งเป็นผลงานระดับหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

การแปรรูปใยแก้ว เริ่มจากการตัดต้นใยแก้วมาตากแดดให้แห้งแล้วก็ดึงเอาใยแก้วออกมา ม้วนตากแห้งไว้บนเตาไฟ หลังจากนั้นเอามาข้อมสี สีที่ข้อมเป็นสีธรรมชาติ ข้อมแล้วเอามาปั่นเพื่อให้เป็นเส้นด้าย แล้วเอามาทอ ถ้าอยากได้ลวดลายก็เอามาถักให้เป็นลวดลายตามความชอบ เมื่อได้ลวดลายแล้วตัดกับผลิตภัณฑ์ที่ทำจากใยแก้วในครั้งแรกจะให้ความรู้สึกแข็ง แต่หากผ่านการซักจะรู้สึกนุ่มขึ้นทันที เวลาใส่แล้วจะให้ความรู้สึกโปร่ง เย็นสบาย แต่ถ้าใส่ในช่วงฤดูหนาวจะให้ความอบอุ่น ด้วยคุณสมบัติพิเศษของพืชชนิดนี้ที่มีความเหนียว นุ่ม ยืดหยุ่นได้ตามสภาพอากาศ และไม่อมกลิ่น ชาวเขาจึงนิยมนำมาถักเป็นเครื่องแต่งกายตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบัน การทำความสะอาดซักปกติด้วยมือ ผ้าจะขยายใหญ่ขึ้นเล็กน้อย และจะย่นเมื่อผ่านการซักหลายครั้ง ในขณะเดียวกันก็จะยังเหนียว

ชาวเขากลุ่มที่มีหลักฐานว่าคุ้นเคยกับการปลูกและใช้ประโยชน์จากต้นใยแก้วมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ได้แก่ ม้ง ลีซอและอีเก้อ โดยมีการใช้เส้นใยของพืชชนิดนี้มาทอเป็นผ้า ใช้ตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ทำเป็นถุงย่ามสำหรับบรรจุเมล็ดพันธุ์ข้าว ข้าวโพด ที่ใช้ในระหว่างการทำไร่หรือหว่านเมล็ดพันธุ์ ทำเป็นถุงย่ามเอนกประสงค์ เป็นต้น กล่าวได้ว่าใยแก้วเป็นพืชสำคัญในการดำรงชีวิตแบบชุมชนจารีตประเพณีดั้งเดิมของพวกเขาบางเผ่ามาแต่อดีตกาล ปัจจุบันเมื่อความเจริญทางวิชาการด้านสิ่งทอ ความสะดวกสบายในด้านการคมนาคมมีมากขึ้นทำให้ชาวเขาหลายเผ่าที่เคยผลิตเส้นใยจากใยแก้วมาเป็นเครื่องนุ่งห่ม หันมาใช้ประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ผ้าสำเร็จรูปจากภายนอกเป็นจำนวนมาก แต่ม้งเป็นชาวเขากลุ่มเดียวที่มีความสัมพันธ์กับใยแก้วมากที่สุดกว่าชาวเขาเผ่าอื่น นั่นคือมีความสัมพันธ์กับใยแก้วตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย โดยเฉพาะผู้หญิงยังมีการใช้ใยแก้วกันอย่างแพร่หลาย ผู้หญิงเผ่าม้งไม่ว่าจะเป็นกลุ่มย่อย ม้งขาวหรือม้งดำ ยังคงสวมกระโปรงที่ทำจากเส้นใยแก้ว ในอดีตเครื่องนุ่งห่มที่ใช้สวมใส่ผู้ตาย ถูกกำหนดไว้ว่าจะต้องทำจากใยแก้วเท่านั้น จะใช้ผ้าชนิดอื่นไม่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แมร์ริม ลอคัจ ริสอร์ท เป็นรีสอร์ทที่ตั้งอยู่ในอำเภอแมร์ริม จังหวัดเชียงใหม่ การตกแต่งใช้รูปแบบที่สอดคล้องกับวิถีความเป็นอยู่ของชาวเหนือท่ามกลางความสดชื่นด้วยสวนสีเขียวและชุ่มน้ำกับบรรยากาศริมทะเลสาบ ทั้งในด้านแนวความคิด รูปแบบทางสถาปัตยกรรม แต่ในส่วน of ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ตกแต่งภายในบ้านพักและบริเวณต่างๆภายในรีสอร์ท ส่วนใหญ่ยังขาดความกลมกลืน อีกทั้งทางรีสอร์ทมีโครงการจัดที่พักบางส่วนให้เป็นที่พักแบบระยะยาว (long stay) ขึ้นจึงได้เกิดแนวความคิดที่จะนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการตกแต่งบ้านพักของโครงการในรูปแบบชาวเขาขึ้น โดยใช้ผ้าที่ทอและถักจากใยกล้วยซึ่งเป็นวัสดุหลัก เพื่อเป็นอีกทางเลือกหนึ่งให้กับโครงการ ในการเสนอรูปแบบและผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านพักระยะยาวให้กับกลุ่มลูกค้าที่มีความประสงค์จะเข้าพักในโครงการต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดเคหะสิ่งทอสำหรับ โครงการห้องพักแบบระยะยาว(long stay) ของแมร์ริม ลอคัจ ริสอร์ท ที่แสดงถึงศิลปะและเอกลักษณ์ของชนเผ่าม้ง
2. ศึกษากระบวนการผลิตผ้าทอพื้นเมืองจากใยกล้วย รวมถึงวิธีการทำบาติกและการปักลาย และนำมาผสมกับการถักจากเส้นใยกล้วยเพื่อพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ มีความเป็นเอกลักษณ์ร่วมกัน
3. ศึกษาค้นคว้า และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของชาวเขาเผ่าม้ง สำหรับการออกแบบผลิตภัณฑ์เคหะสิ่งทอ โครงการห้องพักแบบระยะยาว (long stay) แมร์ริม ลอคัจ ริสอร์ท

ความเป็นไปได้ของโครงการ

ด้านการออกแบบ

เป็นการพัฒนาการออกแบบชุดเคหะสิ่งทอให้มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อความเป็นสากลทั้งในด้านรูปแบบ สี สัน ตลอดจนเป็นการนำภูมิปัญญาของชาวเขามาใช้ร่วมกับการออกแบบที่เป็นแนวร่วมสมัย โดยที่ยังคงเอกลักษณ์อยู่ และยังเป็นการสร้างทางเลือกใหม่ให้กับเจ้าของโครงการและผู้เข้าพักอาศัย

ด้านนโยบาย

ได้รับการสนับสนุนจากแมร์ริม ลอคัจ ริสอร์ท เนื่องจากทางรีสอร์ทต้องการปรับปรุงและสร้างรูปแบบใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์สำหรับบ้านพักใน โครงการห้องพักแบบระยะยาว (long stay) อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมภาพพจน์ของสิ่งทอพื้นเมืองของชาวเขาให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นด้วย

ด้านเศรษฐกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นโครงการที่มุ่งส่งเสริมให้มีการนำวัสดุที่มีอยู่ภายในประเทศ คือเส้นใยกล้วยง นำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สิ่งทอของไทย ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การขยายตลาดสู่ต่างประเทศ ด้วยการพึ่งพาตนเองแบบเศรษฐกิจพอเพียง ก่อให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้โดยตรงสู่ชาวเขาเผ่าม้งและประเทศชาติ

ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

โครงการนี้เป็นการนำผ้าทอพื้นเมืองจากใยกล้วยงของชาวเขาเผ่าม้ง ซึ่งเป็นวัฒนธรรมและภูมิปัญญาดั้งเดิม มาผสมกับงานออกแบบลวดลายการถักจากเส้นใยกล้วยงเป็นผลิตภัณฑ์ชุดเคหะสิ่งทอที่ใช้ตกแต่งบ้าน จึงถือว่าการอนุรักษ์และช่วยเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชนเผ่าม้งให้เป็นที่รู้จักและแพร่หลายมากขึ้น รวมทั้งยังเป็นการปลูกฝังค่านิยมการใช้ผลิตภัณฑ์ของชนเผ่าม้งเองด้วย

ด้านสภาพแวดล้อม เป็นการนำวัสดุทางธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด ไม่เป็นการสร้างผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม

ปัญหาและแนวทางแก้ปัญหา

ปัญหา	แนวทางการแก้ไข
1.ผลิตภัณฑ์จากเส้นใยกล้วยงยังขาดความหลากหลายด้านเทคนิคการทำ เช่น การถัก การสกรีน	1. ออกแบบผลิตภัณฑ์จากเส้นใยกล้วยงด้วยเทคนิคที่หลากหลาย รูปแบบใหม่
2.ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการแปรรูปจากผ้าทอพื้นเมืองของชนเผ่าม้งที่มีในปัจจุบัน ยังขาดรูปแบบการใช้งานและความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ให้เข้ากับสภาพสังคมปัจจุบัน	2. การออกแบบจะต้องคำนึงถึงความแปลกใหม่น่าสนใจ โดยทำการเลือกรูปแบบ ลวดลาย ของผ้าทอพื้นเมืองมาผสมผสานกับวัสดุชนิดอื่นๆเพื่อให้เกิดความหลากหลายและเหมาะสมกับการใช้งาน
3.ผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านพักในโครงการยังขาดความเป็นเอกลักษณ์ร่วมกัน(Corporate Identity) ทั้งในด้านลวดลายและสีสันทัน จึงทำให้เกิดความขัดแย้ง ไม่กลมกลืน มีผลให้ผลิตภัณฑ์มีคุณค่าลดลง	3. ออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านพักใหม่ให้มีความน่าสนใจ มีความสอดคล้องกับรูปแบบโครงสร้างหลักของโครงการ ในรูปแบบชาวเขา และต้องคำนึงถึงความมีเอกลักษณ์ร่วม (Corporate Identity) เพื่อให้เกิดความกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมรอบด้าน

ขอบเขตวิทยานิพนธ์

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดเคหะสิ่งทอจากใยกล้วยงสำหรับโครงการห้องพักแบบระยะยาว (long stay) ของแมร์ริม ลอดจ์ รีสอร์ท ที่แสดงถึงศิลปะและเอกลักษณ์ของชนเผ่าม้ง

ซึ่งประกอบไปด้วย

1.1. ปลอกหมอนหนุน ขนาด 48 x 73 เซนติเมตร	จำนวน	1	ชิ้น
1.2. ผ้าปูที่นอนเตียงเดี่ยว ขนาด 91 x 190 x 30 เซนติเมตร	จำนวน	1	ชิ้น
1.3. ผ้าคลุมเตียงเดี่ยว ขนาด 182 x 265 เซนติเมตร	จำนวน	1	ชิ้น
1.4. ผ้าม่าน ขนาด 80x 130 เซนติเมตร	จำนวน	2	ชิ้น
1.5. ภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง ขนาด 20 x 20 เซนติเมตร	จำนวน	6	ชิ้น
1.6. ผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง ขนาด 30 x 100 เซนติเมตร	จำนวน	1	ชิ้น
1.7. ผ้าคลุมกล่องกระดาษทิชชู แบบกล่องสี่เหลี่ยม	จำนวน	1	ชิ้น

2. ออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดเคหะสิ่งทอจากใยกล้วยงสำหรับโครงการห้องพักแบบระยะยาว(long stay) ให้กลมกลืนกับการตกแต่งภายในของโครงการในรูปแบบชาวเขาเผ่าม้ง

3. ออกแบบให้กับกลุ่มผู้บริโภครโลกที่มีลักษณะดังนี้

- กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกษียณอายุแล้ว ที่ต้องการอยู่แบบระยะยาว (long stay)

และกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติทั่วไป

- มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,000 บาทขึ้น

แนวทางการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับชนเผ่าม้ง

- ศึกษาประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต และศิลปะวัฒนธรรมของชนเผ่าม้ง
- ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์แปรรูปของชนเผ่าม้งในปัจจุบัน
- ศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์ข้างเคียงของชาวเขาเผ่าอื่นๆในประเทศไทย
- ศึกษากรรมวิธีการทอ การย้อม การทำบาติก ของเส้นใยกล้วยงของชาวเขาเผ่าม้ง
- วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชนเผ่าม้งที่มีต่อการออกแบบ

2. ศึกษาคุณสมบัติและการใช้งานของใยกล้วยง

- ศึกษากรรมวิธีการทอ การย้อม การฟอก การสกรีนลายของเส้นใยกล้วยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศึกษาการถักนิตจากเส้นใยกล้วย
- 3. ศึกษาข้อมูลประวัติความเป็นมา และนโยบายของแมริม ลอร์จ ริสอร์ท
- 4. ศึกษาข้อมูลของผู้บริโภค ในด้านพฤติกรรม รสนิยม
- 5. ศึกษารูปแบบของผลิตภัณฑ์ใกล้เคียงที่มีอยู่ในท้องตลาด รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลด้านต่างๆของผลิตภัณฑ์นั้นๆ
- 6. ศึกษากรรมวิธีที่ผลิตในระบบกึ่งอุตสาหกรรม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมผ้าทอพื้นเมืองและเป็นการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์ของชนเผ่าม้ง
2. เพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้บริโภคกับการใช้งานในสภาพปัจจุบัน สร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชนเผ่าม้งในท้องถิ่น
3. ผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการออกแบบพัฒนาใหม่แล้วมีคุณค่าและความต้องการของแมริม ลอร์จ ริสอร์ท ทัดเทียมกับผลิตภัณฑ์ของต่างประเทศ
4. ผู้ที่สนใจสามารถนำไปทำการศึกษาเพิ่มเติมต่อได้อีก เพื่อความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
5. ได้ทราบปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าทอพื้นเมือง และปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเส้นใยกล้วยมาใช้ในการออกแบบ
6. ผู้ทำการวิจัยและบุคคลที่สนใจทั่วไปสามารถทราบถึงขั้นตอนการทำงานจริงในงานออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เป็นการฝึกหัดให้สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหา ซึ่งถือเป็นประโยชน์และประสบการณ์ที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

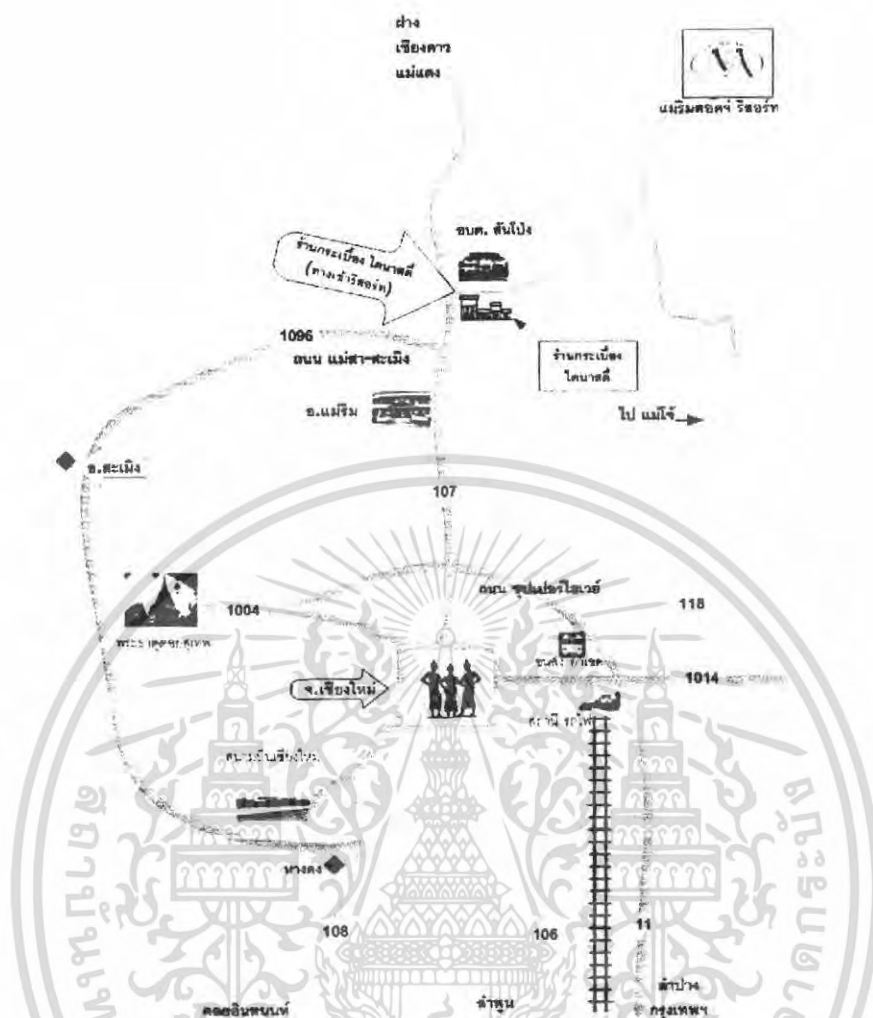
ค้นหาข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแมริม ลอคัจ ริสอร์ท

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

แมริม ลอคัจ ริสอร์ท เป็นรีสอร์ทที่ตั้งอยู่ในอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เจ้าของที่พักแห่งนี้ได้เข้ามาบุกเบิกก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ 2543 ครั้งแรกที่เข้ามาจัดทำสถานที่แห่งนี้ยังเป็นพื้นที่ว่างเปล่าบริเวณด้านข้างเป็นทุ่งนา และบ่อน้ำใช้ของชาวบ้าน ต่อมาเจ้าของ โครงการซึ่งชื่นชอบธรรมชาติและการใช้ชีวิตในชนบทแบบลานนา ได้นำแนวทางดังกล่าวมาใช้ในการสร้างและพัฒนา รีสอร์ทแห่งนี้ ทั้งในด้านรูปแบบทางสถาปัตยกรรม นอกจากนั้นยังมีการปรับปรุงและสร้างสิ่งใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา เช่น การจัดให้มีการพักรูปแบบกางเต็นท์ กิจกรรมรอบกองไฟ การพายเรือล่องทะเลสาบ จัดที่พักแบบบ้านพักลานนา มีธรรมชาติอยู่รายล้อม จนในปัจจุบันสถานที่พักดังกล่าวจัดได้ว่าเป็นที่พักตากอากาศชั้นนำในเขตอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เจ้าของที่พักจึงได้มีความคิดที่จะจัดทำบ้านพักรูปแบบใหม่ เป็นรูปแบบบ้านพักระยะยาว (long stay) เพื่อตอบสนองกลุ่มลูกค้าชาวต่างชาติที่เข้ามาพักแบบระยะยาว

2.1.2 สถานที่ตั้งและรูปแบบของรีสอร์ท

ภาพที่ 1 แสดงแผนที่แมร์ริม ลอดจ์ รีสอร์ท

แมร์ริม ลอดจ์ รีสอร์ท ตั้งอยู่บริเวณสันโป่ง อำเภอแมร์ริม จังหวัดเชียงใหม่ อยู่ห่างจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ขึ้นไปทางเหนือ ใช้เวลาเดินทางรถยนต์ประมาณ 30 นาที บริเวณสองข้างทางเข้ารีสอร์ทจะเป็นทุ่งนาของชาวบ้าน รีสอร์ทดังกล่าวมีเนื้อที่รวมทั้งสิ้นประมาณ 20 ไร่ แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

1. บ้านพัก วิลล่า จำนวน 1 หลัง ประกอบด้วย 3 ห้องนอน
2. บ้านพัก โซนบี (zone B) จำนวน 4 หลัง (เป็นส่วนที่เลือกทำการออกแบบ)
3. บ้านพัก โซนซี (zone C) จำนวน 15 หลัง
4. ส่วนบริการเสริมต่างๆ ดังนี้
 - ส่วนห้องจัดเลี้ยง ห้องประชุม ซึ่งสามารถจุคนได้จำนวน 30 ที่นั่ง
 - Canteen room เป็นห้องอาหารที่ตกแต่งแบบพื้นเมืองชาวเหนือ สำหรับบริการอาหารในมือต่างๆ รวมถึงอาหารบริการถึงห้อง
 - Club house ประกอบด้วย sauna room, snooker room ให้ผู้มาพัก ได้ออกกำลังกายหรือ

เอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนกลางแจ้ง ประกอบด้วย สนามฟุตบอลและทะเลสาบ

ภาพที่ 2 แสดงป้ายทางเข้ารีสอร์ท

2.1.3 การตกแต่งภายในและภายนอกอาคาร

การตกแต่งของรีสอร์ทใช้รูปแบบพื้นเมืองชาวเหนือ โดยได้รับอิทธิพลมาจากชีวิตความเป็นอยู่ ถึงแวดล้อม สามารถแบ่งออกเป็น ลักษณะการตกแต่งได้ 2 ลักษณะดังนี้

2.1.3.1 ลักษณะการตกแต่งภายนอกของรีสอร์ท

ส่วนของอาคาร บ้านพักต่างๆ ภายในรีสอร์ทสร้างด้วยไม้สน ที่ป้องกันอากาศร้อนและอากาศหนาว ได้ดี เพราะเนื้อไม้แห้งสนิท ไม่มีการบิดงอ เหมาะกับสภาพภูมิอากาศของอำเภอแมริม นอกจากนี้การตกแต่งภายในสวนหรือสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องอาหาร หรือส่วนนั่งพักผ่อน ยังได้นำเอารูปแบบของการสร้างบ้านของชาวเหนือ มาใช้อีกด้วย

ภาพที่ 3 แสดงภายนอกห้องพักวิไอที

ภาพที่ 4 แสดงภายนอกห้องพักโซนบี

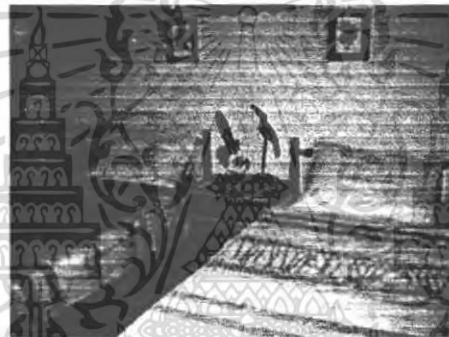
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.2 ลักษณะการตกแต่งภายในรีสอร์ท

ภายในรีสอร์ท มีการตกแต่งที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นแบบลานนา หรือแบบโมเดิร์น เป็นส่วนที่ทางเจ้าของรีสอร์ทต้องการจะปรับปรุงแก้ไข ให้ไปในแนวทางเดียวกันทั้งหลัง

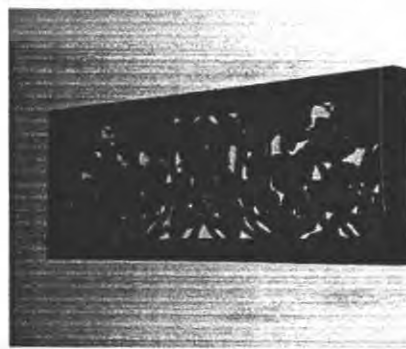
ภาพที่ 5 แสดงบริเวณภายในห้องอาหาร

ภาพที่ 6 แสดงบริเวณภายในห้องพักโซนบี

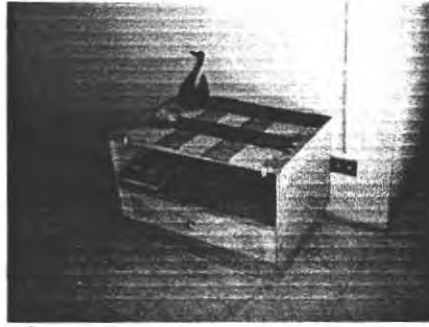
2.1.4 รูปแบบผลิตภัณฑ์ภายในโครงการ

ผลิตภัณฑ์ต่างๆที่เจ้าของรีสอร์ท ได้นำมาตกแต่งห้องพัก อาทิเช่น ผ้าปูเตียง เก้าอี้นั่ง ภาพประดับเหนือหัวเตียง เป็นต้น ทางรีสอร์ท ได้พยายามผสมผสานรูปแบบลานนา เข้ามาใช้ แต่ยังไม่สามารถหารูปแบบที่ลงตัวได้ อีกทั้ง ได้มีแนวคิดจัดทำโครงการบ้านพักแบบระชะชาวขึ้น ซึ่งในขณะนี้ผู้บริหารรีสอร์ทจึงต้องการการออกแบบผลิตภัณฑ์ภายในโครงการขึ้นใหม่ เพื่อสอดคล้องกับแนวความคิดการตกแต่งแบบชาวเหนือ

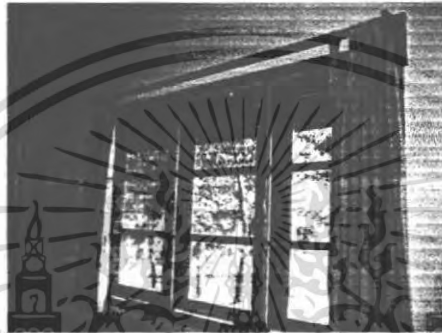

ภาพที่ 7 แสดงรูปแบบของภาพประดับเหนือหัวเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบของผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง

ภาพที่ 9 แสดงรูปแบบของม่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับชาวเผ่าม้ง

2.2.1 ประวัติความเป็นมา วิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรม

ชาวเขาเผ่าม้งเป็นชนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในประเทศจีนและประเทศต่าง ๆ ในเอเชียอาคเนย์ คือ เวียดนาม พม่า ลาว ประเทศไทย ชาวเขาเผ่าม้งที่อยู่ในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มคือ ม้งขาวและม้งเขียว การแบ่งชื่อกลุ่มย่อยของชาวม้งดังกล่าว แบ่งตามการเรียกชื่อของชาวม้งเอง กล่าวคือ ม้งขาวเรียกตนเองว่า "ฮม้ง เคือว" (Homong Daw/Hmoob Dawb) และม้งเขียวเรียกตนเองว่า "ม้งนัจว" (Mong Hjuw/Moob Ntsuab) การเรียกชื่อกลุ่มย่อยม้งเขียวในประเทศไทยนับว่ามีความแตกต่างและยังสับสนอยู่มาก โดยที่ชาวม้งกลุ่มนี้มีชื่อเรียกโดยคนต่างเผ่าในชื่อต่าง ๆ ว่า "ม้งน้ำเงิน" "ม้งลาย" "แม่วคอก" "ม้งดำ" ซึ่งชื่อเหล่านี้ต่างหมายถึง "ม้งเขียว" (Mong Njua) ทั้งสิ้น แต่ที่นิยมใช้เรียกชื่อกลุ่มนี้มากที่สุดคือ "ม้งน้ำเงิน" และม้งลาย (Patya Saihoo. 1970:12)

ปัจจุบันชาวเขาเผ่าม้งในประเทศไทยกระจายตัวอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศ 13 จังหวัด จำนวนประชากรทั้งสิ้น 82,310 คน หรือร้อยละ 14.93 ของจำนวนประชากรชาวเขาทั้งหมดในประเทศไทย และจัดได้ว่าเป็นประชากรชาวเขาที่มีจำนวนมากเป็นอันดับสอง รองจากชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง (กรมประชาสงเคราะห์.2543:51)

ภาพที่ 10 แสดงชาวเขาเผ่าม้ง

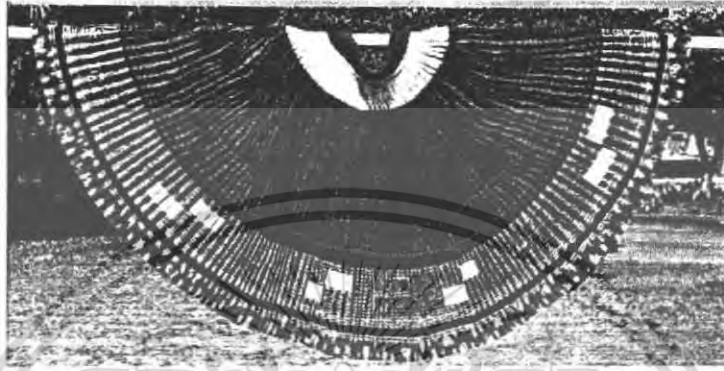
ลักษณะการแต่งกาย

ม้งทั้ง 2 กลุ่มมีการแต่งกายแตกต่างกัน คือ

กลุ่มม้งลาย ผู้หญิงจะสวมใส่กระโปรงสั้นผ้าใยกล้วยงเขียนลายด้วยสีผึ้ง (Batik) ย้อมสีคราม จับจีบรอบตัว สวมเสื้อผ่าหน้า ประดับลวดลายตรงหน้าอกเป็นแถว ๆ คล้ายครีบทองปลา มีปกคล้ายเสื้อกั๊กตีเรื่อ ตกแต่งเป็นแถว ปีกลวดลาย สวยงาม แต่เวลาสวมใส่จะกลับไว้ด้านใน คาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอวด้วยผ้าห้อยหน้า ตกแต่งลวดลาย สวยงามในกลุ่มผู้หญิงสาว ส่วนผู้สูงอายุจะใช้สีดำ เวลาคาดเอว จะทิ้งชายเป็นขู๋ ไปทางด้านหลัง ผู้ชายสวมกางเกงเป้าขานสีดำ เสื้อแขนยาวตัวสั้นตกแต่งช่วง หน้าอก คาดเอวด้วยผ้าปักทิ้งชายไปทางด้านหลัง ด้านหน้าปักตกแต่งลวดลายสวยงามมาก

ภาพที่ 11 แสดงกระโปรงผ้าไหมของผู้หญิงชาวเขาท่าซำ

กลุ่มผู้หญิง ผู้หญิงจะสวมใส่กางเกงขาก๊วยสีดำหรือน้ำเงินเข้มในวันปกติ ในโอกาสพิเศษ ของชุมชนจะสวมกระโปรงผ้าไหมของผู้ชาย จับจีบเล็ก ๆ รอบตัว สวมเสื้อผ้าห้อยหน้า แขนยาวสีดำ มี ปักเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมเหมือนกลาติเรีย เน้นการปักตกแต่งสวยงาม คาดเอวด้วยผ้าห้อยหน้า ตกแต่ง ลวดลายพิถีพิถัน ส่วนผู้ชาย แต่งกางเกงขาก๊วย แต่สวมกางเกงจีนขาก๊วยสีดำ เสื้อตัวยาวผ้าไหม มังลาย

2.2.2 ข้อมูลลวดลายและการทอผ้า การทอผ้าตึก

ปัจจุบันแม้วิถีชีวิตของม้งจะเปลี่ยน ไปจากเดิมโดยมีการ โหมใช้แรงงานในการปลูกพืชเพื่อ ขยายมากขึ้น สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะผู้หญิงต้องทำงานหนักตลอดทั้งปี ไม่มีเวลาว่างเพื่อการ ประดิษฐ์ประคองเสื้อผ้าแต่หญิงม้งก็ยังคงต้องผลิตชุดประจำเผ่าสำหรับสมาชิกทุกคนในครอบครัว เสื้อผ้าไม่ใช่ว่าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ของความจำเป็นในการดำรงชีวิตเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่แสดงถึงความ มุกทันของสมาชิกในครอบครัวด้วยจะเห็น ได้จากการที่ลูกหลานจะพยายามเย็บเสื้อผ้าใหม่ให้กับแม่ เฒ่าโดยเฉพาะที่สำคัญที่สุดคือกระโปรงผ้าไหมของผู้หญิงเพราะถือว่าเมื่อแม่เฒ่าตายจะได้ใช้สวมใส่ นำติด ตัวไปโลกหน้า

กระบวนการผลิตเครื่องนุ่งห่มของม้งมีความซับซ้อนหลายขั้นตอน โดยเฉพาะกลุ่มมังลาย การเย็บกระโปรง 1 ผืน ต้องใช้เวลารวมกว่า 3 เดือน (ในทางปฏิบัติจริงต้องใช้เวลาข้ามปี) เพราะมี ทั้งการเขียนลายด้วย สีผสมผ้า ขนาดยาวมาก เสริมแล้วนำมาข้อมและปักผ้าชายกระโปรงทำ ความ ขาวผ้าบาติคนำมาต่อกับผ้าที่ข้อมจับจีบเล็ก ๆ เย็บครึ่ง และอัดกลีบไว้เช่นนั้น ให้กลีบอยู่ควงทน ซึ่งอาจทิ้งไว้ข้ามปีจนกว่าจะถึงเวลา นำมาใส่ครั้งแรก(กรมประชาสงเคราะห์.2543:63)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลายผ้ามัด

ทั้งมัดลายและมัดขาว มีการประดิษฐ์ลวดลายคล้ายคลึงกัน คือมีทั้งการปักด้วยด้ายสลับสี เป็นลายไขว้ ปักทับ เดินเส้น ถูกโจ้ และการตัดผ้า ปะเป็นลวดลาย และในกลุ่มมัดลายยังมีการเขียน ลายด้วยสีผึ้งและย้อมที่เรียกว่าผ้าบาติกด้วย

มัดมีการปักประดิษฐ์ลวดลายด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

การเย็บแบบคันดอยหลัง เรียกว่า ก้าโค้ง

เย็บเดินเส้นเป็นลายถูกโจ้ เรียกว่า ซ้ำ

ใช้ผ้ามาเย็บประดับเป็นริ้วเล็ก ๆ เรียกว่า ซ้ำ

การปักทับ เรียกว่า เข็ย

การตัดผ้าปะเป็นรูปต่าง ๆ เรียกว่า เซอป่า

การเย็บเป็นปม เรียกว่า ซ่อสอ

ปักแบบกาทะบาด เรียกว่า บ้านจู

ลายพื้นฐานที่เป็นที่รู้จักกันดีทั้งในกลุ่มมัดลาย มัดขาว และเป็นลายที่สามารถใช้วิธีใดประดิษฐ์ ขึ้นมาก็ได้ ประกอบด้วย

รูปแบบลาย	ชื่อเรียก
	"ก้าโค้ง" ใช้เรียกลายที่มีลักษณะซดคล้ายกัน หอศทั้งหมด
	"เน้งหน่า" ลายรอยคตินหนู
	"ก้าย" ลายรอยคตินไก่
	"ไล้งคาว" ใช้เรียกลายที่มีลักษณะเป็นผ้าตัดปะ สีเหลืองมเล็ก ๆ และปักตรงกลางครึ่งเป็นวง

	<p>"ประจอ" ใช้เรียกลายที่มีลักษณะเป็นหยักซ้อนกันคังภาพ</p>
	<p>"เหล้าจ้ำ" ใช้เรียกลายที่มีลักษณะเหมือนท่อนไม้หรือเรียกอีก อย่างหนึ่งว่า ลายอักษรเป็นลายโบราณ แสดงสัญลักษณ์ความเป็นเผ่าม้ง</p>
	<p>"นูกู" ลายดาว เป็นลายที่แสดงสัญลักษณ์ของความ เป็นเผ่าม้งโดยลายดาวเคยเป็นลวดลายประดับธงชาติของชนเผ่าม้งมาก่อนครั้งหนึ่งม้งทำยแพ้สงครามทหารม้งคนหนึ่งพยายามพิทักษ์รักษาธงชาติไว้ โดยเอามาพันรอบเอว ตั้งแต่นั้นมาเพื่อระลึกถึงวีรกรรมของทหารคนนั้น ม้งจึงพากันปักลายดาว บนผ้าพันเอวของผู้ชายและถือปฏิบัติสืบทอดกันมา</p>
	<p>"ประจอหมีเขย" ลายดอก 8 กลีบ</p>
	<p>"ป้านจ้าย" ลายปักเป็นดอก</p>
	<p>"เหล้าจิ้นจ้าย" ลายปักเป็นกลีบ</p>

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบลายและชื่อเรียก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางลวดลายเป็นลายเดี่ยวๆเรียกว่า อ้วนดำ คือเป็นลายโดดๆไม่ผสมกับลายอื่น บางครั้งเพื่อให้เกิดความสวยงาม จะมีการสลับลายใหญ่เล็กค่อเนื่องกัน โดยเรียกลายใหญ่ว่า อีเจ้า และเรียกลายเล็กที่คั่นกลางว่ากั้วเจ้า

การทอ หรือ อ้วนคู่

เครื่องทอผ้าหรือถักของม้งแตกต่างจากเครื่องทอผ้าของชาวเขาเผ่าอื่น และสลับซับซ้อนซึ่งผู้ที่จะใช้เครื่องทอผ้าชนิดนี้จะต้องผ่านการฝึกปรือเป็นเวลานานกว่าจะใช้ได้ ไม่เหมือนกับเครื่องทอผ้าของชาวเขาเผ่าอื่น

เมื่อจะเริ่มทอผ้าจะต้องมีการกะปริมาณเส้นใยที่จะนำมาใช้ก่อน ปกติม้งจะทอผ้าความยาวประมาณ 10-16 วา หน้ากว้าง 10-12 นิ้ว หรือประมาณ 120 เส้นด้าย ฉะนั้นการกะปริมาณด้ายจึงต้องใช้วิธีการจากความยาว โดยเอาใจฝ้ายคล้องกับหลัก เรียกขั้นตอนนี้ว่า “ซอแงมคอง” การทอผ้าจะทำในบ้านเท่านั้น เพื่อกันฝุ่นและสัตว์เลื้อย โดยจะเริ่มทำคอนเข้าครุ เพื่อให้เสร็จภายในวันเดียว ระหว่างทอผ้าขอห้ามคนเดินข้าม เชื่อว่าจะทำให้เจ็บเท้า และด้ายที่เอาไปทอก็จะติดพืชมทอไม่สะดวก จากนั้นนำด้ายที่สาวแล้วไปแบ่งเป็น 2 ส่วน นำไปสับซูกหรือเข้าตะกอกและพืชมและเข้าม้วนเพื่อติดตั้งบนเครื่องทอต่อไป

ภาพที่ 12 แสดงเครื่องทอผ้า หรือ“คู”

ก่อนทอผ้าจะต้องกรอผ้าขวางโดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า “เข้าซอ” กรอเส้นกัญชงใน “เทถี้ซ้อ” หรือหลอดฝ้ายให้เต็ม จากนั้นนำมาใส่ในกระสวย “จ้างกอง” ซึ่งมีลักษณะพิเศษใช้ประโยชน์ได้ทั้งเป็นไม้กระทบและกระสวยส่งด้ายขวาง

กระสวยของม้งทำจากไม้ จะกะแปลว่า ไม้สี่เหลี่ยม ไม้ชนิดนี้ใช้แล้วเป็นมันวาว ลื่น ไม้เป็นเส้น การนำด้ายที่สับซูกแล้วมาวางบนเครื่องทอต้องช่วยกันทำ 2 คน ผู้ชายต้องมีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้ เมื่อวางเครื่องทอเรียบร้อยแล้ว ผู้ทอจะนั่งบนม้านั่งความสูงพอประมาณ และเอาสายการค้ำไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาดหลังคล้องเอวเพื่อดึงร่องผ้าให้ตึง การแยกเครื่องทอมีงมีตะกอลูกเคียว ฉะนั้นเมื่อจะแยกผ้า จำต้องใช้มือยกพื้นขึ้นมาเพื่อดึงผ้าส่วนหนึ่งขึ้น การทอต้องเคลื่อนไหลร่างกายทั้งมือเท้า การเอนตัวให้สัมพันธ์กัน จึงจะทอผ้าได้เรียบ สวยงามและเร็ว

เมื่อทอเป็นผืนผ้าเสร็จแล้วต้องนำผืนผ้าไปด้อมกับน้ำขี้เถ้าอีกครั้งหนึ่ง โดยนิยมนำไปด้อมที่บึงหรือหนองน้ำ เพื่อให้ผ้าขาว นำไปตากให้แห้ง จากนั้นนำมารีดให้เรียบอีกครั้งหนึ่ง โดยวิธีบดทับด้วยหินกับขอนไม้ ระหว่างบดจะวางใบตองรองชั้นหนึ่งก่อนเพื่อให้ลื่น จากนั้นม้วนผ้าเก็บไว้สำหรับเย็บในปีต่อไป

การย้อม หรือ เจ้าตะ

สีธรรมชาติที่มั่งใช้ย้อมผ้า ปัจจุบันมีเพียงสีเคียวคือ สีน้ำเงินเข้ม โดยจะใช้ย้อมผ้าสำหรับตัดเย็บเป็นกระโปรงมั่งถายและกางเกงผู้ชายเท่านั้น ผู้หญิงมั่งถายมีความชำนาญในการย้อมมากกว่าผู้หญิงมั่งฆาง ซึ่งในวิถีชีวิตดั้งเดิมไม่เคยย้อมผ้ามาก่อนเพราะสวมใส่แต่ผ้าสีขาว

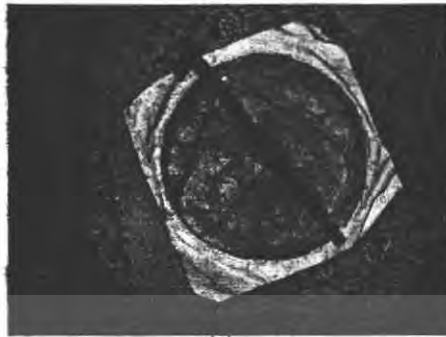
วัสดุธรรมชาติที่มั่งนำใช้ย้อมเป็นสี ได้แก่ ดันกั้ง เป็นไม้ล้มลุก ทุ่มเถิกๆ ใบด้านบนสีเขียวดำ ด้านล่างสีม่วงเข้ม ขึ้นเรียกพื้นดิน ชอบที่ชื้นแฉะ ใช้ทั้งต้นและใบมาแช่น้ำจนเน่า หมักประมาณ 15 วัน ซ้อนเอาใบหรือกากออก จะได้น้ำสีเขียว ใส่หมั่งชื่อ (หมั่ง-ผง, ชื่อ-หิน) หรือผงหินเผาหรือปูนขาวประมาณ 1 ลิตร ค่อน้ำกั้ง 1 ถังใหญ่ คนให้เข้ากันจะเป็นฟองขึ้นมา ใส่ไปเรื่อยๆ น้ำสีจะนอนกัน รินน้ำใส ช่างหน้าทิ้ง เก็บน้ำสีไว้ใช้ได้เป็นปี ไม่น่าเสียดายย้อม ใช้ผ้ามาคลุกกับน้ำสี ทิ้งไว้ 2-3 ชั่วโมง แล้วนำไปตากแดดแห้งแล้วนำไปล้างผงสีออก ตากอีกครั้งหนึ่ง ถ้าสียังไม่เข้มพอก็ทำเช่นเดิมอีกหลายๆ ครั้งจนพอใจ ในระหว่างย้อมสีต้องเติมน้ำขี้เถ้าผสมลงไปด้วย เพื่อทำให้สีซึมเข้าเนื้อผ้าดี

การย้อมของมั่ง เป็นลักษณะย้อมเย็น คือไม่นำผ้าไปด้อม เพราะปกติมั่งถายจะย้อมผ้าที่เขียนด้วยสีผึ้งเป็นลวดลาย (ผ้าบาติก) การย้อมจะต้องใช้วิธีย้อมเย็นเท่านั้น และเมื่อย้อมเสร็จต้องนำผ้าไปด้อมเพื่อละลายสีผึ้งออกให้หมด

การเขียนลายด้วยสีผึ้ง หรือ เขากั้งเจีย

การเขียนลายด้วยสีผึ้งเป็นความสามารถเฉพาะกลุ่มผู้หญิงมั่งซึ่งใช้ในการผลิตผ้าเพื่อเย็บเป็นกระโปรง หลังจากทอผ้าักฉูขงและรีดทับผ้าจนเนื้อเนียนดีแล้ว ก็จะม้วนเก็บไว้เพื่อที่จะขนานมาเขียนลาย ซึ่งบางครั้งก็ใช้เวลาข้ามปี กว่าจะได้เขียนผ้าผืนนั้นๆ

อุปกรณ์ที่ใช้เขียนประกอบด้วย “เหล้าเจีย” หรือที่เขียนลักษณะคล้ายปากกาออแรงมีค้ำม แนวนอน “กั้งเจีย” หรือขี้ผึ้ง ภาชนะใส่ขี้ผึ้งที่สามารถตั้งไฟได้และเคาไฟ

ภาพที่ 13 แสดงซี่ผึ้งและปากภาคองแรง

ภาพที่ 14 แสดงลายที่เขียนเทีชนแล้ว

วิธีเขียน นำน้ำขี้ผึ้งใส่ภาชนะตั้งไฟละลายพอคอก่อน จากนั้นผู้เขียนจะกำหนดกรอบลายโดยจุ่มเหล้าเจียในขี้ผึ้งลากเส้นตามแนวขาวของผืนทั้ง 2 ด้าน แล้วลงลายละเอียดระหว่างช่องด้านข้างและตรงกลางให้เต็ม ลวดลายที่นิยมเขียน ส่วนใหญ่คล้ายลายปัก คือ มีลายกั้งกือ ลายกันหอย ลายรอยตีนไก่ ลายท่อนไม้ ลายแม่ม่าย ฯลฯ ลายที่สวยงามเมื่อช้อมออกมาแล้วเส้นต้องคมชัด ลายละเอียดช่องไฟเท่ากันตลอด ผู้เขียนลายต้องสมาธิ มือนิ่ง สายตาคี และผ่านการฝึกทักษะด้านนี้มาอย่างเชี่ยวชาญ

ลายที่เขียนด้วยขี้ผึ้งนับเป็นศิลปะบนผืนผ้าของม้งที่มีค่าอย่างยิ่ง ควรแก่การอนุรักษ์ไว้ โดยให้มีการส่งเสริมการถ่ายทอด และสนับสนุนการเรียนรู้แก่เด็กรุ่นใหม่ ก่อนที่หัตถศิลป์ด้านนี้จะเลือนหายไปจากสังคมม้ง

ความสวยงามของผ้าม้งโดดเด่นในหลากหลายรูปแบบ ทั้งการปัก การตัดผ้าปะและการเขียนลายด้วยขี้ผึ้ง กระโปรงม้งลาย และผ้าคาดเอว เป็นเครื่องนุ่งห่มที่ได้รับความนิยมพิถีพิถันในการประดิษฐ์และตกแต่งมาก นักสะสมผ้าชาวเขา หลายคนกล่าวว่า ผ้าม้งสมัยก่อนสวยงามมาก เพียงแค่ออกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระโปรงมิงถาย 1 คีน จะพบกวดกายเขียนสีสิ่งที่ไม่จัวกับเลข การปักลวดลายสชาตกระโปรงก็
ละเอียด ประณีต เครื่องใช้อีกประเภทหนึ่งที่สวยงามไม่แพ้กัน ได้แก่ ใต้ใส่เงินใบเล็ก ๆ แต่ปัจจุบัน
วิถีชีวิตมุ่งการผูกพันกับสถานที่ที่ประชนคนที่นี่จึงหาได้คั้นทุกที อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลง
รูปแบบของการตกแต่งรวดเร็วมก จนอาจกล่าวได้ว่าเร็วกว่าชาวเขาเผ่าอื่น ๆ คงจะเห็นได้จากบาง
หมู่บ้านมีการเปลี่ยนรูปแบบการแต่งกายเพียงเพื่อให้ใช้เวลาผลิตน้อยลง โดยคงไว้เพียงสัญลักษณ์
ลักษณะบางอย่าง เพื่อแสดงความเป็นมิ่งค้ำน้ำ

ผ้ามิ่งยังมีเสน่ห์ เป็นที่ต้องการของตลาดผ้าชาวเขา หากยังคงรักษารูปแบบและความ
ประณีตดั้งเดิมไว้ แต่ถ้การผลิตมุ่งแต่ปริมาณ คุณค่าของผ้ามิ่ง ซึ่งเคยสูงส่งด้วยฝีมือสร้างสรรค์
และภูมิปัญญาที่ล้ำลึกชาญฉลาด ก็จะเดือนหายไปเรื่อย ๆ โปรดให้ผลิตภัณฑ์ของมิ่งจาก
ต่างประเทศเข้าครอบครองตลาดแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายผู้บริโภค

2.3.1 รายได้และรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย

บ้านพักของทางแมริม ลอดจ์ รีสอร์ท มีราคาปานกลาง เมื่อเทียบกับรีสอร์ทอื่นๆในบริเวณใกล้เคียงคือ ห้องพักวี.ไอ.พี (V.I.P) ราคา 2,000 บาท ต่อคืน
 ห้องพักโซนเอ (zone A) ราคา 1,100 บาท ต่อคืน
 ห้องพักโซนบี (zone B) ราคา 1,400 บาท ต่อคืน
 ห้องพักโซนซี (zone C) ราคา 1,000 บาท ต่อคืน

แขกที่มาพักส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีฐานะปานกลาง ไปจนถึงฐานะดี รวมถึงแขกส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มคนไทยที่เข้ามาพัก เพื่อพักผ่อนในวันหยุด หรือมาเพื่อสัมมนา กลุ่มเล็กๆขนาดไม่เกิน 30 คน เป้าหมายหลักของทางรีสอร์ทคือชาวต่างชาติและกลุ่มเป้าหมายรอนั้นเป็นคนไทยที่มาท่องเที่ยว พักผ่อน ส่วนโครงการบ้านพักระยะยาวที่กำลังจะดำเนินการ เป้าหมายหลักเป็นผู้สูงอายุ ชาวต่างชาติที่เกษียณอายุแล้ว หรือวัยเกษียณอายุ ซึ่งส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานแล้วมีกำลังซื้อสูงจะสามารถเดินทางออกนอกประเทศเป็นเวลานานๆ ได้ และต้องการหลบเลี่ยงอากาศหนาวจัดในฤดูหนาวมาพักในประเทศที่อบอุ่นกว่า มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมประเพณีกับประชาชนในท้องถิ่น มีการท่องเที่ยวเปลี่ยนบรรยากาศเป็นครั้งคราว รวมทั้งต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากข้อมูลฝ่ายการตลาดของทางรีสอร์ท สามารถสรุปข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายได้ดังนี้

เพศ	ชายและหญิงปริมาณที่ใกล้เคียงกัน อยู่ในวัยทำงานจนถึงวันสูงอายุ
อายุ	อายุตั้งแต่ 45 -70 ปี
รายได้	25,000 ขึ้นไป
การศึกษา	จบปริญญาตรีขึ้นไป
รสนิยม	เป็นคนที่มีสไตล์ มีความชอบและสนใจในวัฒนธรรมเอกลักษณ์พื้นบ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งของชาวเขา อีกทั้งมีความชอบในผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการออกแบบที่ดีมีคุณภาพและประณีต และที่สำคัญ คือ ต้องมีความแตกต่างจากบุคคลอื่นๆเปรียบเหมือนการได้รับการบริการที่พิเศษต่างจากคนอื่น

นอกจากนี้ ข้อมูลทางการตลาด เช่น เรื่องคู่แข่งทางการตลาด เป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการนำมาพิจารณาเช่นเดียวกัน เนื่องจากทางแมริม ลอดจ์ รีสอร์ท กำลังจะปรับปรุงที่พักให้เป็นในรูปแบบที่พักระยะยาว จากข้อมูลด้านการตลาดของทางรีสอร์ทพบว่า ในปัจจุบันรีสอร์ทที่ใช้นโยบายเดียวกันกับทางแมริม ลอดจ์ รีสอร์ท นั้นมีมากขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งจะขอยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. คีรีตารีตอร์ท เน้นการตกแต่งโดยการนำรูปแบบโลกตะวันออกมาใช้ตกแต่ง

ภาพที่ 15 แสดงการตกแต่งห้องพักคีรีตารีตอร์ท

2. สมุชกองสเคย์ เน้นการตกแต่งแบบธรรมชาติผสมผสานกับรูปแบบเดิมที่มีอยู่

ภาพที่ 16 แสดงภาพนอนคอกที่พักคนกองสเคย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลด้านวัสดุ

2.4.1 เส้นใยกัญชง

ใยกัญชงเป็นชื่อเรียกกันโดยทั่วไป ซึ่งเป็นชื่อที่นิยมเรียกกัน แคนินทางวิทยาศาสตร์ใยกัญชงนั้นจัดเป็นป่านชนิดหนึ่งมีชื่อว่า เส้นป่านใยกัญชงหรือ ป่านกัญชง เป็นพืชที่ปลูกในกลุ่มชาวเขาเผ่าม้ง ซึ่งจะถูกนำมาทอเป็นสินค้า ซึ่งจะได้ผ้าหน้าแคบเพื่อใช้สอยในครัวเรือน และส่งขายให้กับคนในเมือง

การผลิตเส้นใยกัญชง

1. การแช่หมัก (Retting) เป็นการแช่โคยให้เกิดจุลินทรีย์ เพื่อให้จุลินทรีย์ไปทำลายสารเปคติน กาวในเส้นใย ทำให้เส้นใยแยกออกจากแกนเนื้อไม้ได้ง่าย การแช่หมักทำได้ 2 วิธี

1.1 การแช่หมักด้วยน้ำค้าง (Dew retting) เป็นกรรมวิธีดั้งเดิมโดยหลังจากตัดต้นกัญชงแล้วจะนำมาวางเรียงกันบนพื้นดินเพื่อให้ได้รับน้ำค้างในตอนกลางคืน ซึ่งทำให้เกิดความชื้น และทำให้เกิดเชื้อราขึ้น ซึ่งรานั้นจะไปทำลายสารเปคตินและกาว เพื่อแยกเส้นใยออกจากแกน โดยระยะเวลาการหมักขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ถ้ามีความชื้นสูงจะใช้ระยะเวลา 2-3 สัปดาห์ แต่ถ้าอากาศแห้งจะต้องใช้เวลามากกว่านี้

1.2 การแช่หมักด้วยน้ำ (water retting) เป็นกรรมวิธีโดยการนำมัดใยกัญชงไปแช่ไว้ในบ่อหมักซีเมนต์ โดยใช้วัสดุหนักทับไว้บนมัดป่าน เพื่อจมอยู่ในน้ำ ซึ่งแช่หมักนั้นจะเกิดแบคทีเรียซึ่งแบคทีเรียจะไปทำปฏิกิริยาทำลายสารเปคติน และกาวในเส้นใยออกไป ทำให้เส้นใยหลุดออกจากลำต้นได้ง่าย ซึ่งกรรมวิธีที่เสร็จสมบูรณ์ในการหมักได้นั้นจะต้องมีการทดสอบคุณภาพของเส้นใย ถ้าแช่หมักในน้ำนานเกินไป เส้นใยจะเปื่อย หรือถ้าแช่หมักยังไม่ครบกำหนด เส้นใยจะหยาบและขาด ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการหมักยังขึ้นอยู่กับอุณหภูมิของน้ำที่แช่หมัก ถ้าอุณหภูมิสูงจะใช้ระยะเวลาสั้นกว่าอุณหภูมิต่ำ

2. การแยกเส้นใย เป็นขั้นตอนนี้หลังจากหมัก โดยต้นกัญชงจะถูกนำไปตากให้แห้ง จากนั้นนำไปนวดด้วยมือโดยใช้ไม้รวก หรือนวดด้วยเครื่องทับด้วยมือ เพื่อทำให้ลำต้นที่เป็นแกนไม้หลุดออกไป จากนั้นนำเส้นใยไปตีด้วยใบมีดที่ทำด้วยไม้ เพื่อให้เศษแกนไม้หลุดออกไป ส่วนวิธีการแยกด้วยเครื่องจักรนั้น จะนำต้นกัญชงไปผ่านเครื่องนวด (Breaking machine) ซึ่งถูกกลึงจะทำให้ลำต้นแตกหัก โดยที่ไม่เป็นอันตรายต่อเส้นใย จากนั้นจึงนำไปผ่านเครื่องตีแยก (Scutching machine) อีกครั้ง เพื่อแยกเศษแกนไม้ออกอีกครั้ง

ลักษณะโครงสร้าง และคุณสมบัติทางเคมี

ลักษณะของเส้นป่านและเส้นใยกัญชงจะมีความมันวาว และมีสีอ่อน เช่น สีเทา เหลือง เขียว และน้ำตาลเข้ม โดยขึ้นอยู่กับพันธุ์และกรรมวิธีการผลิต กลุ่มเส้นใยยาวจะมีความยาว 100 – 200 เซนติเมตร (Fiber strands) และมีความเหนียวสูง เส้นใยเดี่ยว (Individual cells) มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความยาวระหว่าง 0.5 – 5.5 เซนติเมตร ลักษณะของเส้นใยจะเป็นรูปทรงกระบอก ผิวไม่เรียบมีรอยแตกและพอง พื้นที่หน้าตัดจะเป็นรูปหกเหลี่ยมมุมมน เส้นผ่านศูนย์กลางมีขนาดระหว่าง 16-50 ไมครอน คุณสมบัติของเส้นใยปานจะดูดซับได้ดีกว่าผ้าฝ้าย มีค่า Regain (%) เท่ากับ 12 เส้นใยปานยังสามารถย้อมสีติดได้ง่าย ทั้งสีที่ได้จากธรรมชาติและสีเคมี โดยสีที่นิยมใช้กันมากได้แก่ สีไคเร็กซ์ ส่วนทีเบสิกเมื่อย้อมจะทำให้เนื้อผ้ามีความเงามันมากขึ้น (อรรถพล สุจริตวิญญูกุล.2546 : 34)

ความแตกต่างระหว่างกัญชงกับกัญชา

ถึงแม้ว่ากัญชงและกัญชาจะเป็นพืชที่อยู่ในวงศ์เดียวกันและมีชื่อทางวิทยาศาสตร์เหมือนกันคือ *Cannabis sativa* L. ก็ตาม แต่จากแหล่งกำเนิดและการกระจายตัวของมันในบริเวณที่แตกต่างจากกัน โดยกัญชงจะมีการกระจายตัวอยู่ในบริเวณที่ถูกจัดแบ่งทางวิชาการ เช่น European Siberian Center of Diversity แล้วแพร่กระจายเข้าสู่ประเทศจีนในฐานะของพืชที่ใช้ประโยชน์ในการทำเส้นใยและน้ำมัน ส่วนกัญชาที่กระจายอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า Hindustani Centre of Diversity และถูกปลูกเป็นพืชเสพติดนั้น กระจายตัวจากแหล่งกำเนิดในเอเชียกลางออกไป แหล่งกระจายตัวที่มีภูมิอากาศแตกต่างกันมาเป็นเวลานานถึง 4,500 ปีนั้น ทำให้คิดได้ว่ากัญชงน่าจะมีคุณสมบัติหลายๆ อย่างนั้นแตกต่างกันออกไป ตามพืชที่ได้มีการปรับตัวของมันเองให้เข้ากับสภาพของสิ่งแวดล้อม ตลอดระยะเวลาหลายพันปีดังกล่าว มังที่เป็นชาวเขาเผ่าที่มีความผูกพันกับกัญชงมาตลอดเวลานั้นกระทั่งปัจจุบันนี้ จากประสบการณ์อันยาวนานของพวกเขาทำให้พวกเขาสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างต้นกัญชงและต้นกัญชาที่ปลูกบนที่สูงได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะรู้จักกับต้นกัญชามาเป็นเวลาประมาณ 20 ปีที่ผ่านมาก็ตาม

ตารางที่ 2 แสดงความแตกต่างระหว่างกัญชงและกัญชาบนที่สูงจากประสบการณ์ของมัง

กัญชง	กัญชา
1. ลำต้นสูง	1.ลำต้นเตี้ย
2. แดกกิ่งก้านน้อย	2. แดกกิ่งก้านใบมาก
3. ใบใหญ่	3. ใบเล็ก แคบ ขาว
4. ปล้องหรือข้อยาว	4. ปล้องหรือข้อสั้น
5. เปลือกหนาเหนียวลอกง่าย	5. เปลือกบางไม่เหนียว ลอกยาก
6. ใบสีเขียวอมเหลือง	6. ใบมีสีเขียว-เขียวจัด
7. ให้เส้นใยขาวมีคุณภาพสูง	7. ให้เส้นใยสีคุณภาพต่ำ
8. เมื่อดอกออกมีขางที่ช่อดอกมาก	8. เมื่อดอกออกมีขางที่ช่อดอกน้อย
9. ออกดอกเมื่ออายุมากกว่า 4 เดือน	9. ออกดอกเมื่ออายุประมาณ 3 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. เมล็ดใหญ่สีเขียวมีเมล็ดหลายบ้าง	10.เมล็ดมีขนาดเล็ก ทย
11. โปนนำมาสูบจะมีกลิ่นหอม น้อยทำให้ผู้สูบปวดหัว จึงไม่สูบกัน	11.โปนเมื่อนำมาสูบจะมีกลิ่นหอมและทำให้ผู้สูบ เคลิบเคลิ้ม
12. ระยะห่างระหว่างแถวคันแคบ เพราะต้องการเส้นใย	12.ระยะห่างระหว่างคันแถวกว้าง เพราะต้องการโปนให้มีปริมาณมาก

ที่มา : กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม 2543

2.4.5 การผลิตเส้นใยกัญชงของชาวเขาเผ่าม้ง

การผลิตเป็นเส้นใย

เปลือกของต้นกัญชงที่แห้งสนิทจะถูกนำมาฉีกออกเป็นเส้นเล็กๆ เพื่อที่จะให้ได้เส้นด้ายที่มีขนาดเล็กเหมาะกับการทอผ้า โดยทั่วไปเส้นใยที่ถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วนนั้น จะสามารถฉีกเป็นเส้นใยขนาดเล็กประมาณ 16-20 เส้น หลังจากนั้นจะนำเส้นใยไปตำในครกกระเดื่องเพื่อให้เปลือกนอกที่หุ้มติดกับเส้นใยหลุดออกไป เหลือแต่เส้นใยแท้ๆซึ่งจะอ่อน สะดวกแก่การปั่นและกรอในกระบวนการต่อไป

เส้นใยที่ผ่านการตำเอาเปลือกออกจะถูกนำมาพันเป็นก้อน โดยใช้เครื่องมือเฉพาะเรียกว่า “ตีนคั่ว” เป็นไม้กลม เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1 เซนติเมตร ยาวประมาณ 8-10 นิ้ว มีที่ถือทำด้วยหวายดัด ขณะที่นำมาหมุนพันแกนไม้ จะมีการต่อเส้นใยแต่ละเส้นโดยใช้นิ้วมือขยี้ส่วนปลายให้ติดเป็นเนื้อเดียวกัน เมื่อเส้นใยเต็มแกนจะมีลักษณะเป็นก้อนคล้ายรองเท้าจีน จากนั้นจึงถอดไม้ออกเก็บม้วนเส้นใยไว้ ทำเช่นนี้จนเส้นใยที่มีอยู่ถูกนำมาม้วนเป็นก้อนหมด จากนั้นจึงนำไปจุ่มน้ำร้อนให้อ่อนตัว

นำไปตีเกลียวโดยนำผ่านเข้าเครื่องตีเกลียว “จั่วคั่ว” เส้นใยที่ผ่านการปั่นเป็นเกลียวแล้วจะกรอไว้ในแกนที่เรียกว่า “ชซาซ” ซึ่งจั่วคั่วเครื่องหนึ่งๆ สามารถใส่แกนได้ตั้งแต่ 4-6 แกน เมื่อเต็มแกนแต่ละครั้งก็จะเปลี่ยนทั้งหมด

เมื่อตีเกลียวใยกัญชงแล้ว จึงดึงด้ายจากแกนเข้าเครื่องทำใจด้ายที่เรียกว่า “โกลิ” เพื่อจัดด้ายให้เป็นใจเก็บไว้ต่อไป

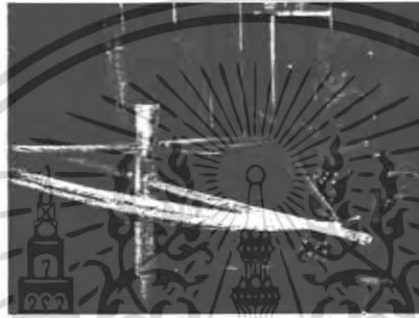

ภาพที่ 17 แสดงใยกัญชงที่ฉีกเป็นเส้นเล็กๆแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 18 แสดงข้าวคั่ว หรือเครื่องบั่นไซให้เป็นเกลียว

ภาพที่ 19 แสดงการเข้าตี และการจัดค้ำไซให้เป็นใจ

ภาพที่ 20 แสดงการรีดเส้นไซให้เรียบ

การฟอกสีและทำให้ค้ำยอ่อนตัว

เมื่อจะนำค้ำยไซกัญขงมาใช้ จะต้องนำไปผ่านกระบวนการฟอกสีและทำให้ค้ำยอ่อนตัว โดยนำมาต้มกับน้ำขี้เถ้า วิธีการคือน้ำขี้เถ้าประมาณ 4 กะละมังขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 18 นิ้ว มา ร่อนเศษถ่านออกแล้วผสมน้ำใส่ลงไปนกระทะใบบัว เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3-3 1/2 ฟุต เอา ใจค้ำยกัญขงลงต้มจนค้ำยนิ่ม ชกลงและเอาใจค้ำยคลุกกับขี้เถ้าทิ้งไว้ 3 คืน นำไปล้างออกแล้วตาก แดดให้แห้ง หมั่นกลับค้ำยให้แห้งทั่วกัน เมื่อแห้งสนิทแล้วเอาไปต้มกับน้ำขี้เถ้า และแช่ไว้เช่นนั้น 1 คืน รุ่งขึ้นนำไปล้างขี้เถ้าออกให้หมด ตากให้แห้ง ทำซ้ำเช่นนี้จนกว่าเส้นไซจะขาว จนพอใจจึง

ซักให้สะอาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีข้อพึงปฏิบัติในการต้มไข่กัญชงครั้งสุดท้ายคือ ต้องผสมซีฟิ่งลงไปด้วยเพื่อให้เส้นใยเกาะตัวและมีความมันวาว และมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับข้อปฏิบัติที่ว่า ในสมัยก่อนมีครอบครัวมั่งคั่งครอบครัวหนึ่ง พ่อแม่ถูกรักกันมาก เป็นครอบครัวที่ใครๆก็นับถือ ครอบครัวนี้ได้อุทิศตนขอให้เกิดร่วมกัน เมื่อตายไปพ่อเกิดใหม่เป็นต้นกัญชง แม่เป็นน้ำผึ้ง ถูกเป็นนกปากขาว ฉะนั้นเมื่อนกปากขาว ไปกินน้ำผึ้งจึงไม่ถูกผึ้งตอช และในการทำไข่กัญชงก็จำเป็นต้องใส่ซีฟิ่งทุกครั้ง

ขั้นตอนต่อไปคือการทำให้เส้นใยอ่อนตัวและเรียบเสมอกัน โดยจะนำเอาไข่ไปเข้าเครื่องรีดที่เป็นเครื่องมือประกอบด้วย ท่อนไม้กลมและก้อนหินแบน วิธีการรีดจะนำเอามัดเส้นใยวางบนขอนไม้ที่นอนอยู่บนพื้นดิน แล้วเอาก้อนหินขึ้นบดทับ โดยผู้รีดจะขึ้นไปยืนบนก้อนหิน แล้วทรงตัวโยกไปมาเพื่อให้ขอนไม้หมุนตัวเกิดแรงทับเส้นใย ในระหว่างนวดต้องระวังไม่ให้เส้นใยแห้ง หมั่นใส่น้ำให้เปียกชื้นอยู่เสมอ และต้องมีผู้ช่วยคอยคลี่ด้ายไม่ให้ติดกัน การบดทับเช่นนี้จะทำ 4-5 ครั้งจนกว่าเส้นใยจะเรียบ แน่นเป็นมันวาว จึงเก็บใส่ถุงไว้เพื่อรอนำมาทอเป็นสินค้าต่อไป

ตารางที่ 3 แสดงราคาผ้าทอไข่กัญชง

ขนาดหน้ากว้างของผ้า	ราคา(บาท)/ เมตร
36 นิ้ว	110
14 นิ้ว	55
8 นิ้ว	30

ที่มา: ร้านผ้าของ ตลาดกาดหลวง จังหวัดเชียงใหม่

2.4.2 ข้อมูลเส้นใยธรรมชาติชนิดอื่นๆ

การจำแนกเส้นใย

การจำแนกประเภทเส้นใย

ใยธรรมชาติ			ใยประดิษฐ์		
สัตว์	พืช	แร่	จากธรรมชาติ	สังเคราะห์	จากอนินทรีย์
ใยยาว	เม็ล็ด	เอสเบส	จากเซลลูโลส	โพลีอะไมด์ (ไนลอน)	ใยแก้ว
ไหม	ฝ้าย	ทอส	วิตโคส (เรยอน)	โพลีเอสเตอร์ (เทโครน)	ดินเงินและทอง
ใยสั้น	ขนแกะ	ปูน	คิวปรัมโม	โพลียูทิลเทน	ใยหิน
โมแฮร์	ป่านลินิน	เน็ซม	โพลีโนลิต	โอลิฟิน	
แคชเมียร์	เฮมปี	ไครอะซีเตท	อะซีเตท	วินยอน	
อูฐ	ปอ	จากโปรตีน	โพรอะซีเตท	ซาแรน	
	ป่านรามี่	คาเซอีน	(น่านม)	ฟลูโอโรคาร์บอน	
ทามา	ใบ	เซน (ข้าวโพด)			
อัลปาก้า	อบาก้า	ซอซบีน (ถั่วเหลือง)			
กระต่าย	ศรนารายณ์				
วิคูนา	สับประรด				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไหม

- ไหมเป็นเส้นใยโปรตีนธรรมชาติที่ได้จากรังไหม (cocoon) มีความยาวใยต่อเนื่อง (continuous filament) คือ ยาวประมาณ 1,000–1,300 หลา โปรตีนของเส้นใยไหม คือ fibroin ซึ่งถูกเชื่อมด้วย กาวไหม (sericin)
- เส้นใยไหมมีการเรียงตัวของโมเลกุลเป็นระเบียบดีมาก จึงทำให้มีความแข็งแรงดีมาก
- ไหมมีความยืดหยุ่น (elasticity) ดี และมีการยืดตัว (elongation) พอสมควร
- ไหมติดไฟ เมื่อเอาออกจากไฟจะดับเอง มีกลิ่นเหมือนผมไหมไฟ
- ไหมทนความร้อน 135°C (275°F) ใต้นานพอสมควร แต่จะไหม้ที่ 177°C
- แสงแดดทำอันตรายได้ง่ายกว่าฝ้ายและขนสัตว์
- ไหมจะถูกทำลายในสภาวะด่างแก่ ส่วนกรดอินทรีย์และกรดอนินทรีย์อ่อนจะทำลายไหมเพียงเล็กน้อย แต่กรดไนตริกเจือจางจะทำให้ไหมเปลี่ยนสี เป็นสีเหลืองขึ้น
- ไหมใช้ทอผ้าที่มีความเป็นเงามัน สวยงาม มีราคาแพง ผ้าไหมมีความทั้งตัวดีและมีความแข็งแรงดี

ฝ้าย

- ฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติที่ได้จากเมล็ดฝ้าย มีความยาวใย 0.5–2.5 นิ้ว ฝ้ายจัดเป็นเส้นใย เซลลูโลส ประกอบด้วย Anhydroglucose unit
- มีความยืดหยุ่นน้อยมาก
- ฝ้ายติดไฟ ถูกไหม้เร็ว กลิ่นเหมือนกระดาษไหม้ไฟ
- ฝ้ายต้านทานความร้อนได้สูงถึง 149°C (300°F) และถูกไหม้ที่ 246°C
- แสงแดดทำให้ความเหนียวของฝ้ายลดลง
- ฝ้ายไม่ทนต่อกรดอนินทรีย์ที่มีความเข้มข้นสูง ได้แก่ กรดกำมะถัน กรดเกลือ แต่ฝ้ายจะทนต่อด่าง
- เป็นที่นิยมใช้งานอย่างแพร่หลาย เช่น เป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่สบาย เพราะนำความร้อนได้ดีเป็นผ้าที่ใช้ในการตกแต่งบ้าน ใช้ในการอุตสาหกรรม

ลินิน (Flax)

- ลินินเป็นเส้นใยเซลลูโลสธรรมชาติที่ได้จากต้น Flax เส้นใยไม่อ่อนนุ่มเหมือนฝ้ายเพราะมีขนาดใหญ่มาก
- ลินินมีความยืดหยุ่นน้อยมาก
- ลินินมีลักษณะการติดไฟ ถูกไหม้ เช่นเดียวกับฝ้าย
- ลินินสามารถต้านทานความร้อน 149°C (300°F) ใต้นาน
- ทนแสงแดดได้ดีกว่าฝ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้ก่อนเผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่คิดค่า
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 ข้อมูลเส้นใยสังเคราะห์

โพลีเอสเตอร์ (Polyester)

- โพลีเอสเตอร์ เป็นเส้นใยสังเคราะห์ที่ทำมาจากปฏิกิริยาโพลีเมอไรเซชัน ของสารอินทรีย์ซึ่งเป็นผลพลอยได้ของน้ำมันดิบ มีทั้งแบบเป็นมัน กึ่งทึบ และทึบ เส้นใยนี้สามารถถูกทำ texturize ให้มีความฟูพองตัว และสามารถทำพริตได้
- มีความยืดหยุ่นตัวน้อยกว่าอะคริลิก
- เมื่อเข้าใกล้ไฟ จะหดตัวหนีจากไฟ เมื่อติดไฟจะถูกไหม้เร็ว หลอมละลาย ได้เถ้าเป็นก้อนแข็ง กลิ่นไหม้ไฟเหมือนสารเคมี
- ทนแสงแดดได้ดี แต่ความเหนียวอาจลดลงบ้างเมื่อถูกแสงเป็นเวลานาน
- ข้อดีของโพลีเอสเตอร์คือ ความไม่ยับง่าย ไม่ต้องรีบ และรักษาง่าย ซักง่าย แห้งเร็ว จึงนิยมใช้ทำเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม และนิยมใช้ผสมกับเส้นใยฝ้าย เรยอน ขนสัตว์ ดินิน เพื่อเพิ่มคุณสมบัติบางประการ เช่น การรักษาง่าย ความแข็งแรง ความคงทน และความคงรูปร่าง และโพลีเอสเตอร์ยังถูกใช้ในอุตสาหกรรม เช่น ทำเป็นสายพานลำเลียง แห อวน เชือก ใยเรือ เป็นต้น นอกจากนี้ โพลีเอสเตอร์ ยังถูกใช้ในสตัลยกรรม เช่น หลอด หรือสิ่งที่จะใส่เข้าไปในร่างกาย

สแปนเด็กซ์ (Spandex)

- เป็นเส้นใยสังเคราะห์ที่ประกอบด้วย โพลียูรีเทน 85% มีชื่อการค้าว่า "Lycra" จัดเป็นยางสังเคราะห์
- ความยืดหยุ่นตัวดีมาก การยืดตัวเมื่อขาด 500-700% หรือสูงกว่านี้
- ไหม้ไฟ และขี้เถ้าเหนียว
- ความต้านทานความร้อนพอสมควร
- ทนต่อแสงแดด ควันไฟ เหงื่อ ผงซักฟอก ได้ดีกว่ายางธรรมชาติ
- นิยมใช้ทำผ้าที่ต้องการให้มีความยืดหยุ่นตัวสูง สามารถถูกทำให้โค้งงอได้ เช่น ชุดว่ายน้ำ ชุดชั้นใน เสื้อชั้นในสตรี ถุงเท้า ถุงน่อง

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

2.5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าปูที่นอน

ลักษณะการใช้งาน

ผ้าปูเตียงนั้นมีไว้สำหรับเพื่อเป็นปลอกค้ำนอนของฟูกหรือฟองน้ำที่เป็นไส้ในของเตียงนอน ซึ่งจะมีขนาดอ้างอิงตามขนาดของเตียงแตกต่างกันไป และการที่จะรู้ขนาดของผ้าปูได้นั้นจะต้องรู้ขนาดของที่นอนมาตรฐานก่อน เพื่อกำหนดขนาดให้พอดี

รูปแบบและขนาดสัดส่วน

เตียงในห้องพักแรมริม ลอดจ์ รีสอร์ท เป็นเตียงขนาดเล็ก (เตียงเดี่ยว single size) นอนได้คนเดียว ขนาดของเตียงแคะที่นอนนั้น มาตรฐานของเตียงเดี่ยวจะมีขนาด กว้าง 1.05 เมตร ยาว 1.95 เมตร ความสูงปกติ รวมฐานของเตียง กับที่นอนแล้วสูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตร

ภาพที่ 21 แสดงภาพเตียงเดี่ยวขนาดเล็ก (single size)

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์เลือกวัสดุที่เหมาะสมสำหรับทำผ้าปูที่นอน

เงื่อนไขการพิจารณา	ฝ้าย	ใยสังเคราะห์
1. ความนุ่มสบายสัมผัส	3	1
2. การระบายความร้อน	4	3
3. ความสอดคล้องกับผลิตภัณฑ์อื่นในโครงการ	3	4
4.กรรมวิธีในการผลิต	4	3
5.ขบวนการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		
6. ข้อยสลายง่าย เมื่อผลิตภัณฑ์หมดอายุการใช้งาน	3	4
รวม	17*	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือ ดี 2 คือ พอใช้ 1คือไม่ดี
สรุป จากการเปรียบเทียบในตาราง จะเลือกใช้ผ้าฝ้ายในการออกแบบเป็นผ้าปูที่นอน

ตารางที่ 5 แสดงกรรมวิธีในการทำผ้าปูที่นอน

เงื่อนไขการพิจารณา	การทำสกรีน	การถักนิต	การปัก
1. ความนุ่มสบายสัมผัส	4	1	3
2. ความสอดคล้องกับ ผลิตภัณฑ์อื่นในโครงการ	3	3	3
3.กรรมวิธีในการผลิตเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	2	3	4
4. เหมาะสมกับลักษณะการใช้งาน	4	2	2
รวม	13*	9	12

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือ ดี 2 คือ พอใช้ 1คือไม่ดี
สรุป - ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะทำการออกแบบโดยเลือกใช้ผ้าฝ้ายเป็นวัสดุในการทำผ้าปูที่นอน โดยเลือกการทำเทคนิค silk screen แต่เพียงประเภทเดียว เพื่อให้ผู้ที่นอนบนเตียงรู้สึกถึงสัมผัสที่เรียบสบาย ไม่ระคายเคืองตามหลังนอน และเลือกออกแบบผ้าปูที่นอนให้มีขนาดสำหรับเตียงเดี่ยวตามขนาดของเตียงภายในบ้านพัก (42 x 78 x 3)ของทางรีสอร์ท โดยออกแบบลวดลายให้เป็นพื้นเรียบชั้นเดียวไว้รอยต่อและเลือกกรรมวิธีการใช้ยางรัดมุมทั้ง 4 ด้านในการหุ้มเบาะที่นอน เพื่อให้สะดวกต่อการถอดเข้าออกและทำความสะอาด

2.5.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปลอกหมอนหนุน

รูปแบบทั่วไปของหมอนหนุน

ที่นิยมกันคือ 20 x 30 นิ้ว และ European size ที่เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส 26 x 26 นิ้ว บางคนอาจนิยมหมอนขนาดเด็ก (junior size) 12 x 16 นิ้ว หรือ 11 x 19 นิ้ว และหมอนเพื่อสุขภาพคอ ลักษณะเป็นทรงกลมยาว เส้นผ่านศูนย์กลาง 7 นิ้ว x 16 นิ้ว

ลักษณะการใช้งาน

หมอนทำหน้าที่ รองรับศีรษะเหมือนกับที่นอนรองรับร่างกายขณะหลับ ศีรษะควรจะอยู่ในตำแหน่งที่สัมพันธ์กับไหล่และกระดูกสันหลัง เหมือนกับว่าคุณกำลังยืนตัวตรง หมอนที่ศีรษะจะคืนตัวได้ดีและไม่จับตัวเป็นก้อน

นอกจากหมอนหนุนศีรษะแล้ว ยังมีหมอนข้าง (bolster) ซึ่งในการวิจัยทางการแพทย์ บางฉบับกล่าวว่า การนอนตะแคง กอดหมอนข้าง เป็นท่านอนที่ถูกสุขลักษณะท่าหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีหมอนอิงและหมอนเพื่อสุขภาพคอ (neck roll) ตามความชอบของผู้ใช้

การเลือกซื้อปลอกหมอนก็เหมือนกับการเลือกซื้อผ้าปูที่นอน โดยมากจะอยู่ในชุดเดียวกัน บางคนอาจจะชอบสี ชอบลาย ชอบการตกแต่ง ที่ริมปลอกหมอนแต่ไม่ควรมีรายละเอียดตกแต่งมากนัก เช่น การติดกระดุม อาจทำให้เจ็บศีรษะหรือผิวหนัง ขณะนอนทับปลอกหมอนจึงเป็นส่วนที่สัมผัสกับร่างกายและห่อหุ้มหมอนซึ่งแสดงถึงรสนิยมของผู้บริโภคด้วย

วัสดุที่ใช้ในการทำไส้หมอน

ไส้หมอนฟองน้ำ มีความหนาแน่นสูง ไม่ยุบตัวง่าย ราคาไม่แพงนัก เหมาะสำหรับคนที่ชอบนอนหงาย เพื่อรองรับน้ำหนักของศีรษะและคอที่ตกลงมา ข้อเสียก็คือ ฟองน้ำเสื่อมสภาพเร็ว

ไส้หมอนขนสัตว์ ที่นิยมนักจะเป็นขนเป็ดหรือขนห่าน นุ่มสบายเหมาะสำหรับคนที่ชอบนอนคว่ำหน้า เพราะช่วยลดแรงกด บริเวณคอ แต่ผู้ที่เป็นโรคภูมิแพ้ควรระมัดระวังการใช้และการดูแลรักษาความสะอาดให้ดี

ไส้หมอนนุ่น ค่อนข้างแน่น เหมาะสำหรับผู้ที่ชอบนอนตะแคงเช่นกัน แต่นุ่นมักจะทำให้เกิดฝุ่นและไรฝุ่น จึงไม่เหมาะสำหรับผู้ที่เป็นภูมิแพ้

ไส้หมอนใยสังเคราะห์ สามารถเลือกความนุ่มได้ตามชอบ เพราะมีเส้นใยหลายแบบที่ให้ความนุ่มต่างกัน ข้อควรระวังก็คือ หมอนใยสังเคราะห์ที่มีอยู่ในท้องตลาดขณะนี้ มีหลากหลายคุณภาพ ตั้งแต่ราคาถูกที่สุด ไปจนถึงราคาแพง เคยพบกันว่าหมอน

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ราคาถูกๆบางยี่ห้อเน้นบรรจุด้วยใยสังเคราะห์ ไว้คุณภาพปนเปื้อนกับเศษขนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟองน้ำที่เลือกใช้จากงานอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น ค้าย เศษผ้า เศษกระดาษ เศษหลอดกาแฟ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายและโรคภัยแก่ผู้นอนได้ จึงควรเลือกใช้หมอนที่ได้มาตรฐาน มีผู้ผลิตที่วางใจได้

ตารางที่ 6 แสดงการวิเคราะห์เลือกวัสดุที่เหมาะสมสำหรับไส้หมอนหนุน

เงื่อนไขในการพิจารณา	โয়สังเคราะห์	ฟองน้ำ	นุ่น	ขนสัตว์
1. ความนุ่มสบาย เมื่อสัมผัส	3	2	3	4
2. แข็งแรงทนทาน	4	3	2	1
3. กรรมวิธีในการผลิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2	2	4	3
4. นิยมใช้กันในปัจจุบัน	4	3	2	1
5. ราคาถูก	3	3	4	1
รวม	16*	13	15	10

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี

สรุป ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาจะทำการออกแบบโดยเลือกใช้ผ้าฝ้ายเป็นวัสดุในการทำปลอกหมอนหนุน โดยเลือกเทคนิค silk screen แต่เพียงอย่างเดียว เพื่อให้ผู้ใช้หมอนหนุนรู้สึกถึงสัมผัสที่เรียบสบาย ไม่ระคายเคืองยามหลับนอน เลือกใช้โয়สังเคราะห์เป็นวัสดุในการทำไส้หมอนหนุน และเลือกกรรมวิธีการถอดเข้า-ออกไส้หมอนเป็นแบบปลอกจับใน

2.5.3 รูปแบบขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าคลุมเตียง

ผ้าคลุมเตียงเป็นผ้าชิ้นที่มีความใหญ่ที่สุดในห้องพัก สามารถใช้งานคือ ปกคลุมในบริเวณเตียงนอนและรวมไปถึงเพื่อความสวยงาม หรือสามารถสร้างบรรยากาศภายในห้องพักนั้นให้เกิดขึ้นได้ โดยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทิวทัศน์ สีสนของผ้าเป็นสำคัญ

รูปแบบและขนาดสัดส่วนของผ้าคลุมเตียง

รูปแบบผ้าคลุมเตียงทั่วไปแบ่งออกเป็น

1. ผ้าคลุมเตียงยาว ไม่ถึงพื้น มักอยู่ในลักษณะผ้าห่มนวมซึ่งใช้คลุมเตียงไปด้วยในตัว
2. ผ้าคลุมเตียงแบบยาวถึงพื้น ประกอบด้วย

- ส่วนที่อยู่ข้างบนที่นอน อาจเป็นผ้าเรียบธรรมดา หรือลักษณะเหมือนผ้านวม

- ส่วนชายที่ใช้คลุมด้านข้าง แบ่งออกเป็น

ก. ชายระบาย เหมาะสมกับลายดอกหรือลายลูกไม้ต่างๆหรือผ้าฉลุ

ข. ชายธรรมชาติจีบซ้อน หรือผ้าตรงมุม

ภาพที่ 22 แสดงผ้าคลุมเตียงแบบชายระบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 แสดงผ้าคลุมเตียงแบบชายธรรมดาจีบซ้อนทับหรือ ไม่ก็ได้

ภาพที่ 24 แสดงผ้าคลุมเตียงแบบชาว ไม่ถึงพื้น

ภาพที่ 25 แสดงผ้าคลุมเตียงแบบชาวถึงพื้น

ขนาดสัดส่วนโดยทั่วไปของผ้าคลุมเตียง

ขนาดของผ้าที่ใช้ในการคลุมเตียงเดี่ยว คือ 182 x 265 cm

ขนาดของผ้าที่ใช้ในการคลุมเตียงคู่ คือ 257 x 265 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการใช้งาน

ผ้าคลุมเตียงเป็นผ้าชิ้นที่มีความใหญ่ที่สุดในห้องพัก สามารถใช้งานคือ ปกคลุมในบริเวณเตียงนอนและรวมไปถึงเพื่อความสวยงาม รวมไปถึงเพื่อสร้างบรรยากาศของห้องนอนได้อีกทางกรรมวิธีในการทำผ้าคลุมเตียง

เมื่อระยะ 5 เซนติเมตร จากชายผ้าคลุมเตียงถึงพื้น เพื่อความสะดวกเมื่อทำความสะอาดพื้น การเผื่อระยะความยาวของผ้าอีก 30 เซนติเมตร เพื่อใช้ในการสอดผ้าคลุมเตียงใต้หมอนแล้วคลบกลับมากุมหมอนอีกครั้งหนึ่ง

ตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์และสรุปผลการเลือกรูปแบบผ้าคลุมเตียง

แบบของผ้าคลุมเตียงที่นำมาพิจารณา	ข้อดี	ข้อเสีย
1. แบบชายผ้าตรงมุม	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถคลุมได้ง่าย เนื่องจาก รอยผ้าตรงกลางจะเป็นตัว บังคับการคลุมไปได้ในตัวเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มขั้นตอนในการตัดเย็บ - ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย - เปลี่ยนแปลงรูปแบบในการคลุมไม่หลากหลาย
2. แบบชายธรรมชาติจีบซ้อน	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเลือกการคลุมเป็นแบบปล้องชายหรือสอดชายผ้า เก็บในที่นอนได้ - ง่ายต่อการผลิต 	<ul style="list-style-type: none"> - การเก็บชาย เมื่อคลุมแล้ว อาจเกิดความไม่เรียบร้อยเท่ากับแบบผ้าตรงมุม

จากตารางที่ 7 แสดงการวิเคราะห์และสรุปผลการเลือกรูปแบบผ้าคลุมเตียง จากตารางข้างต้นจะเห็นว่า ผ้าคลุมเตียงแบบชายธรรมชาติจีบซ้อน มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกว่า จึงควรเลือกแบบชายธรรมชาติจีบซ้อน มาเป็นแนวทางในการออกแบบผ้าคลุมเตียง

2.5.4. ข้อมูลเกี่ยวกับฝ้าย่านและรางฝ้าย่าน

ลักษณะการใช้งาน

ประโยชน์หลักของฝ้าย่านนั้น นอกจากจะใช้บังแสงกันแดดกันความร้อนที่เข้ามาสู่ภายในบ้านแล้ว ฝ้าย่านนอกจากจะช่วยตกแต่งห้องให้ดูสวยงามแล้ว ยังมีประโยชน์ด้านอื่น ดังต่อไปนี้

4.1.1 ใช้ควบคุมแสงในเวลากลางวัน ทำหน้าที่เป็นเครื่องปรับแสงภายในห้อง ช่วยลดความสว่างจ้าของแสงแดดที่สาดเข้ามาในห้อง เป็นเครื่องควบคุมแสงภายในห้องให้สว่างหรือมืด สดวกตามต้องการและยังช่วยป้องกันการซีดจางของเครื่องตกแต่งภายในห้องอันเกิดจากการเสียดสีของแดดด้วย

4.1.2 ให้ความเป็นส่วนตัว ในกรณีที่บ้านอยู่ใกล้กันมาก เพื่อบังสายตาจากบุคคลภายนอก นอกจากนั้นอาจใช้ม่านเพื่อแบ่งกันห้องใหญ่เป็น 2 ห้องเล็ก ได้โดยไม่ต้องใช้ฝาผนังหรือรั้วคั่น ใช้ประโยชน์จากม่านกันเป็นห้องกล่องเล็กของลูก้า โดยไม่ต้องลงทุนมากนัก

4.1.3 ช่วยป้องกันฝุ่นละออง แม้ว่าจะกัน ไม่ได้เต็มที่แต่ก็ช่วยได้สำหรับบ้านที่อยู่ใกล้ถนน ม่านจะทำหน้าที่กรองฝุ่นละอองได้

4.1.4 ช่วยกำหนดมุมมองสำหรับบ้านที่มีหน้าต่างมากหลายด้านวิวภายนอกบ้านที่นำมอง และไม่นำมอง ม่านจะทำหน้าที่เป็นเครื่องบังสายตา

4.1.5 ช่วยเก็บเสียง ม่านช่วยแก้ปัญหาเบื้องต้นให้กับห้องที่ต้องการความเงียบ ไม่มีเสียงสะท้อน เช่น ในห้องพักผ่อน ฟังเพลง ม่านจะช่วยกันเสียงดังจากภายในและภายนอกได้ดีพอสมควร (ถ้าต้องการให้เก็บเสียงอย่างสมบูรณ์ก็ต้องติดตั้งแผ่นเก็บเสียง ซึ่งยุ่งยากและสิ้นเปลืองกว่ามาก)

4.1.6 ช่วยในการตกแต่งบ้านเป็นประการสุดท้ายที่มองเห็นประโยชน์ได้อย่างชัดเจนที่สุด บ้านที่มีแต่ผนังปูนสีเรียบๆ จะให้ความรู้สึกแข็งกระด้าง ม่านจะช่วยทำให้ดูนุ่มนวลขึ้น

รางฝ้าย่าน

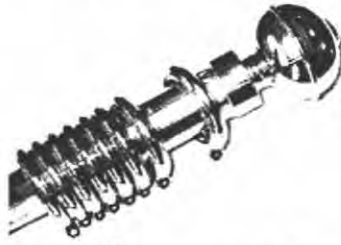
- รางโชว์ ลักษณะของม่านชนิดนี้จะมีรูปร่างของรางที่เห็นเด่นชัด แบ่งได้เป็น 2 ประเภท รางไม้ เป็นลักษณะของไม้กลึง โดยทั่วไปใช้ไม้สักมาเป็นวัสดุในการทำราง

ภาพที่ 26 แสดงรางฝ้าย่านแบบไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

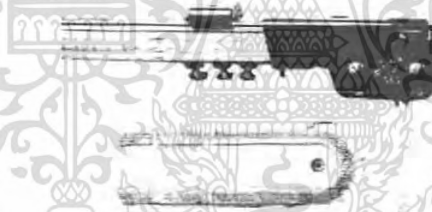
- รางโลหะ เป็นลักษณะของท่ออลูมิเนียมหน้าตัดกลม

ภาพที่ 27 แสดงรางโลหะ

ตัวรางม่านนั้นจะยึดติดกับด้านบนของประตูหน้าต่าง โดยมีตัวยึดทำจากโลหะซึ่งรางเข้ากับกำแพง ฝ้าม่านจะคล้องอยู่กับห่วงที่คล้องอยู่กับรางม่าน ลักษณะการเปิดและปิดใช้มือรูดผ้าไปด้านใดด้านหนึ่งและผูกม่านด้วยโบว์หรือเชือกโดยคล้องไว้กับข้อเกี่ยว

- รางซ่อน รางม่านจะหลบอยู่ด้านหลังฝ้าม่าน ลักษณะของรางฝ้าม่านจะมีทั้งแบบเปิดและปิดสองทาง และทางเดีว โดยใช้ระบบชักรอกในการเปิดปิดม่าน ซึ่งในท้องตลาดนิยมทำออกมาเป็นลักษณะของรางม่านสำเร็จรูป

ภาพที่ 28 แสดงรางซ่อน

รูปแบบของฝ้าม่าน

- ม่านพับ หรือ ม่านยก ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมใช้กับหน้าต่างอย่างมากในขณะนี้ เหมาะสำหรับที่แคบๆ เพราะว่าถ้ากว้างเกินไป ม่านจะชักไม่สะดวก ม่านชนิดนี้สามารถตกแต่งลวดลายได้อย่างเต็มที่ เพราะไม่มีจีบเวลาเปิดบานเต็มที่ รางม่านพับที่เป็นรางระบบโรตารี จึงไม่มีปัญหาติดขัดในการดึงม่าน ล็อกฝ้าม่านด้วยระบบเกียร์ ทำให้ง่ายต่อการดึงโดยตัวเกียร์จะล็อกตัวเองทันทีที่หยุดดึงโซ่

ภาพที่ 29 แสดงม่านแบบพับ

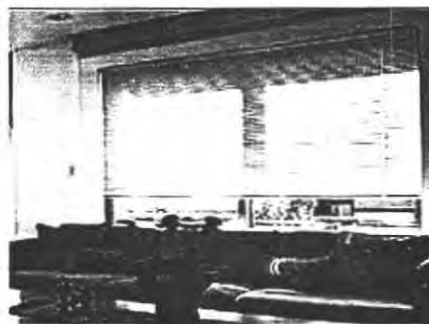
- ม่านจีบ เป็นม่านที่นิยมใช้กันทั่วไป ม่านจีบจีบเป็นม่านที่มีจีบเป็นระยะ การจีบจีบอาจเป็น 2-3 จีบ หรือมากกว่านั้นตามความต้องการ ถ้าจีบมากจะดูหรูหราเป็นทางการ ระยะของจีบคอนบน จะอยู่แนวเดียวกับวงกบประตูหน้าต่างคอนบน ชายผ้าจะทิ้งตัวลงมาเป็นคลื่นเป็นระเบียบ

ภาพที่ 30 แสดงภาพม่านแบบจีบจีบ

การเปิดปิดสามารถเปิดแยกออกไปได้สองทาง หรือเปิดด้านเดียวก็ได้ แล้วแต่ความต้องการ โดยจะใช้เชือกเป็นตัวดึง ผ้าม่านชนิดนี้นิยมใช้กับสถานที่ที่มีหน้าต่างหลายบาน หรือประตูบานใหญ่ ซึ่งเหมาะสำหรับ ห้องนอน ห้องรับแขก ห้องทำงาน

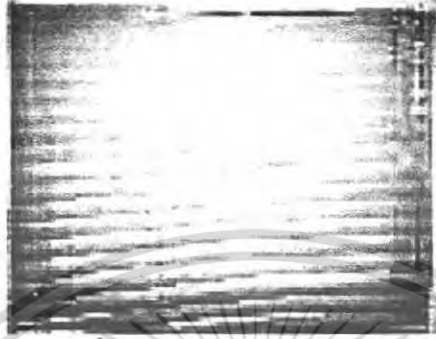
- ม่านมู่ลี่ ส่วนใหญ่ทำด้วยไม้ไผ่เหลาเป็นท่อนเล็กๆกลมๆผูกเรียงกัน ในปัจจุบันมีการใช้วัสดุอื่นมาใช้แทน เช่นพลาสติก, ผ้า และวัสดุสังเคราะห์อื่นๆ ลักษณะการม้วนเก็บของมู่ลี่ มีทั้งแบบชนิดม้วนหรือชนิดพับตัวเอง

ภาพที่ 31 แสดงภาพม่านแบบมู่ลี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ม่านพลาสติกบาง เป็นม่านที่ทำด้วยพลาสติกบาง กว้างประมาณ 2 นิ้วและ 3 นิ้ว มีทั้งแบบแนวตั้ง และแนวนอนคล้ายบานเกล็ด สามารถปรับองศาได้ตามต้องการ เมื่อพับเก็บจะเรียบร้อยไม่เกาะเกาะออกมา เหมาะสำหรับสถานที่ทำงาน ซึ่งต้องการความมีระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งยังดูแลรักษาง่าย

ภาพที่ 32 แสดงภาพม่านพลาสติก

- ม่านม้วน เป็นม่านชักขึ้นลง ม่านชนิดนี้เวลาชักขึ้นจะม้วนตัวเองขึ้นไปรวมกันอยู่ด้านบน ข้อดีของม่านม้วนคือ ใช้น้ำหนักในการติดตั้งไม่มาก ติดตั้งได้ง่าย ใช้น้ำหนักที่เมื่อม้วนม่านเก็บน้อยมาก จึงไม่เก็บฝุ่น และ ทำความสะอาดได้ง่าย และด้วยรูปแบบที่ทันสมัย ม่านม้วน จึงเป็นทางเลือกที่สามารถใช้ได้ทั้งที่พักอาศัย และ ที่ทำงาน

ภาพที่ 33 แสดงภาพม่านแบบม้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบผ้า幔

เงื่อนไขในการพิจารณา	幔พับ	幔จับจีบ	幔มู่ตี
1. แข็งแรงทนทาน	4	4	3
2. กรรมวิธีการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2	2	2
3. สะดวกในการใช้งานและถอดทำความสะอาด	3	4	3
4. เหมาะสมกับวัตถุดิบ(ผ้าใยัญชง)	4	2	2
5. มองเห็นลวดลายได้ง่าย	4	3	3
6. เหมาะสมกับรูปแบบรีสอร์ท	3	3	2
รวม	20*	18	15

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี
สรุป - เลือก幔พับเป็นรูปแบบของผ้า幔ในการออกแบบ โดยใช้ผ้าใยัญชงสกรีนและปักลาย

2.5.5 ข้อมูลขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง ลักษณะการใช้งาน

ภาพประดับผนังเหนือหัวเตียงมีไว้สำหรับเพื่อความสวยงามเพียงอย่างเดียว ถือเป็น การตกแต่งภายในห้องพักให้ดูสวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์ร่วมกับผลิตภัณฑ์อื่นภายในห้องพัก โดยทั่วไปแล้วภาพประดับผนังเหนือหัวเตียงจะไม่มีกฎเกณฑ์ในการออกแบบที่แน่นอน

ขนาดสัดส่วน

ขนาดสัดส่วนของภาพประดับผนังเหนือหัวเตียงภายในบ้านพักแม่ริม ลอดจ์ รีสอร์ท มีขนาด 200 x 50 เซนติเมตร

ภาพที่ 34 แสดงภาพประดับผนังภายในบ้านพัก

ภาพที่ 35 แสดงบริเวณภายในห้องพักที่จะติดภาพประดับผนังเหนือหัวเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกำไรค่า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการตีภาพระดับผนังเหนือหัวเตียง

เงื่อนไขในการพิจารณา	เป็นภาพขนาดใหญ่ชั้นเดียว	เป็นภาพขนาดเล็กหลายๆชั้น
1. มีความสวยงามเข้ากับบรรยากาศห้องพัก	4	4
2. มีความแปลกใหม่จากเดิม	2	4
3. เหมาะสมกับวัตถุประสงค์(ผ้าใบกัญชง)	4	4
รวม	10	12*

หมายเหตุ :เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี

สรุป ออกแบบภาพตีผนังเหนือหัวเตียงโดยออกแบบเป็นภาพขนาด 20 x 20 เซนติเมตร จำนวน 6 แบบ แล้วตีคบริเวณเหนือหัวเตียงแทนการตีภาพระดับผนังเหนือหัวเตียงขนาดใหญ่เพียงชั้นเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.6 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง ลักษณะการใช้งาน

ผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียงสำหรับภายในรีสอร์ทนี้ เป็นผ้าคลุมโต๊ะกลางระหว่างเตียงเตียงภาพในห้องพักให้มีความสวยงามมากยิ่งขึ้น ซึ่งผ้าคลุมโต๊ะนี้จะมีหน้าที่ในการประดับโต๊ะให้มีลวดลายกลมกลืนเข้ากับการตกแต่งของผลิตภัณฑ์ชิ้นอื่นๆภายในห้องพักและสุดท้ายเพื่อส่งผลให้ผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นภายในห้องพักมีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ให้กับทางรีสอร์ท

รูปแบบและขนาดสัดส่วนของผ้าคลุมโต๊ะภายในห้องพัก

ภาพที่ 36 แสดงภาพโต๊ะภายในห้องพักแมริม ลอจด์ รีสอร์ท

ขนาด กว้าง 30 เซนติเมตร ยาว 40 เซนติเมตร สูง 30 เซนติเมตร

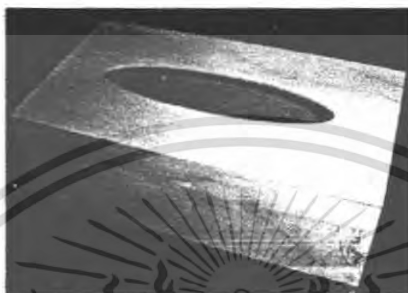
2.5.7 รูปแบบ ขนาดสัดส่วนและพฤติกรรมการใช้งานที่คลุมกล่องทิชชู

รูปแบบและขนาดสัดส่วนที่คลุมกล่องทิชชู

ที่คลุม กล่องทิชชูแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. แบบกล่อง สี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ สำหรับคลุมกล่องทิชชูขนาด 24 x11.5 x 12

เซนติเมตร

ภาพที่ 37 แสดงที่คลุมกล่องทิชชูแบบเหลี่ยมขนาดกล่องใหญ่

2. แบบกล่องสี่เหลี่ยมขนาดเล็ก สำหรับคลุมกล่องทิชชูแบบกล่องขนาดเล็ก ขนาด 11 x 12 x 12 เซนติเมตร

ภาพที่ 38 แสดงที่คลุมกล่องทิชชูแบบเหลี่ยมขนาดกล่องเล็ก

3. แบบกลมคลุมม้วนทิชชู

ThaiTambon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในโครงการวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 39 แสดงที่คลุมกล่องทิชชูแบบม้วน
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมการใช้งาน

ที่คลุมกล่องทฤษฎีแบ่งออกเป็นหลายประเภทตามลักษณะการใช้งาน และขนาด สัดส่วนก็แตกต่างกันไป จึงขอก้าวเฉพาะที่คลุมกล่องทฤษฎีภายในห้องพัก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแบบ ม้วนและแบบกล่องขนาดเล็ก แต่เนื่องจากโครงการเป็นห้องพักแบบระยะยาว ผู้พักอาศัยอยู่ใน ระยะเวลาานาน ผู้ออกแบบจึงเลือกออกแบบที่คลุมกล่องทฤษฎีแบบเหลี่ยมขนาดใหญ่ ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์วิธีการถอดใส่ที่คลุมกล่องทฤษฎี

เงื่อนไขในการพิจารณา	กรรม	เวลโคเทป	ผูกเชือกหรือรึบบิ้น
1. แข็งแรงทนทาน	2	4	3
2. กรรมวิธีการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2	2	2
3. สะดวกในการใช้งาน และถอดทำความสะอาด	4	4	3
4. เหมาะสมกับวัสดุดิบ(ผ้าใยสังเคราะห์)	2	3	3
5. ราคา	3	3	3
6. เมื่อหมดอายุการใช้งาน ย่อยสลายได้ง่าย	2	2	3
รวม	15	18*	17

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี
สรุป จากการเปรียบเทียบตารางข้างบน จะเลือกใช้เวลโคเทป(ตีนตุ๊กแก) สำหรับวิธีการถอดใส่ที่คลุมกล่องทฤษฎี

สรุป ในการออกแบบครั้งนี้ ทางผู้ศึกษาจะทำการออกแบบที่คลุมกล่องทฤษฎีแบบกล่องเหลี่ยมใหญ่ โดยเลือกใช้วิธีการติดเวลโคเทปสำหรับกรรมวิธีการถอดใส่ที่คลุมกล่องทฤษฎี

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมวิธีในการผลิตวัสดุที่ใช้ในการออกแบบ

2.6.1. ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าถัก

ผ้าถัก มีโครงสร้างหลัก คือ การเกาะเกี่ยวกันเป็นห่วง ลักษณะของผ้าถักที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะของห่วงที่เกิดขึ้น ว่าใช้ห่วงชนิดใดถักผสมกัน โครงสร้างของผ้าถักที่เป็นห่วงนั้น ประกอบด้วยด้าย 2 แบบ คือ ด้ายพุ่ง และด้ายขึง โดยสามารถตั้งเขต ลักษณะของด้ายพุ่ง คือ ห่วงผ้า ถักด้านบน จะมีลักษณะโค้งมน ส่วนด้านล่างจะแบนเนื่องจากต้องคล้องกับห่วงอื่น

ห่วงถักแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. ห่วงนิค (Knit stitch / full complete loop)
2. ห่วงทัก (Tuck stitch / half loop)
3. ห่วงลอย (Float loop หรือ Miss stitch / no loop)

ห่วงนิค (Knit stitch / full complete loop)

ห่วงนิค เป็นห่วงที่ใช้เป็นห่วงหลักในการถักผ้า ผ้าถักต้องมีโครงสร้างห่วงนิคประกอบทำให้ห่วงสมบูรณ์ ลักษณะของห่วงเป็นห่วงที่ถักครบรอบ ห่วงมีความยืดหยุ่นสูง ตามรูปร่างและโครงสร้างผ้า ห่วงนิค ใช้เส้นด้ายเปลือยกว่าห่วงของรูปแบบอื่นเพราะเป็นห่วงที่ถักครบรอบ สมบูรณ์

ห่วงทัก (Tuck stitch / half loop) เป็นลักษณะห่วงที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดผ้าทอคลายใหม่โดยที่เรียกว่าห่วงทัก นั้นเกิดจากการที่ในหัว hook มีด้าย 2 เส้น เราเรียกด้ายส่วนนี้ว่า tuck loop

ผลกระทบต่อห่วงทักต่อโครงสร้างผ้าถักพื้นฐาน

1. ทำให้ผ้ากว้างขึ้น
2. ทำให้ผ้าหนาขึ้น
3. ความสามารถในการยืดน้อยลง

ห่วงลอย (Float loop หรือ Miss stitch / no loop)

ห่วงลอย เป็นวิธีหลักที่ใช้ตัดแปลง โครงสร้างของห่วงผ้าต่างกันเกิดเป็นทอคลาย ห่วงลอย ทำได้โดยไม่ให้เข็มขึงไปเกี่ยวด้ายเส้นใหม่ เข็มยังคงอยู่ในตำแหน่ง run ดังนั้น เส้นด้ายใหม่ก็จะข้ามเข็มนี้ออกไปทำให้ด้ายลอย ห่วงแต่ละแบบมีผลต่อคุณสมบัติโครงสร้างผ้า

ผลกระทบต่อห่วงลอยต่อโครงสร้างผ้าถักพื้นฐาน

1. ทำให้ผ้าแคบขึ้น
2. ทำให้ผ้าบางขึ้น
3. ความสามารถในการยืดน้อยลง
4. ใช้ปริมาณเส้นด้ายน้อยลง

โครงสร้างผ้าถัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโครงสร้างผ้าถักพื้นฐานแตกต่างกันตามกรรมวิธีการผลิตผ้าถักด้วยพุ่ง และ แนวตั้งมีคุณสมบัติแตกต่าง ตามโครงสร้างของห่วงที่เกิดขึ้น คือ

1. ผ้าถักด้วยพุ่ง (Wett/Filling Knitting)
2. ผ้าถักด้วยยืน (Warp Knitting)

โครงสร้างผ้าถักด้วยพุ่ง (Wett/Filling Knitting)

โครงสร้างนิตด้วยพุ่งที่ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรมมีหลายชนิด คือ

1. การถักนิตธรรมดาหรือนิตเจอร์ซี่ (Single Jersey)
2. การถักแบบเพิร์ล (Purl stitch)
3. การถักแบบริบ หรือลูกฟูก (Rib stitch)
4. การถักแบบสองชั้น (Double Jersey)

การถักนิตธรรมดาหรือนิตเจอร์ซี่ (Single Jersey)

ผ้าถักแบบธรรมดาหรือนิตเจอร์ซี่ นิยมใช้กันมากกว่าผ้าถักแบบชนิดอื่นๆ เพราะทำได้ เร็วราคาไม่แพง มักใช้ทำเสื้อผ้าชุดชั้นใน เสื้อกันหนาว เสื้อยืด และเสื้อผ้าอื่นๆ นิตเจอร์ซี่ไม่คง รูปทั้งแนวตามตั้ง และแนวตามขวาง จะยึดตามรูปร่างและแรงดึง ข้อเสียของนิตเจอร์ซี่คือ เส้นด้ายมักจะหลุด และวิ่ง ตามแนวตั้ง ได้ง่ายซึ่งทำให้ผืนผ้าเสียหาย

การถักแบบเพิร์ล (Purl stitch)

มีลักษณะเหมือนกันทั้งสองด้าน คล้ายด้านหน้าและด้านหลังของผ้าถักเจอร์ซี่ ประกอบกัน คือมีลักษณะเป็นคลื่นหรือลูกฟูกในแนวตามขวาง ผ้าถักแบบนี้ยึด ได้ที่ทั้งด้านยาวและตามขวาง มัก ใช้ถักเสื้อกันหนาว ชนิดมีขนฟูเนื้อหนานุ่ม ใช้ทำเสื้อสำหรับเด็ก ผ้าปูเครื่องเรือน

การถักแบบริบ หรือลูกฟูก (Rib stitch)

การถักรอบ นิตลายลูกฟูกโดยถักนิตกับเพิร์ลสลับกันผ้าริบมีเนื้อเหมือนกันทั้งหน้าและ หลัง มีราคาค่อนข้างแพงเมื่อเปรียบเทียบกับผ้าถักแบบธรรมดาเนื่องจากใช้วัสดุดีและเวลาในการ ผลิตมากกว่า มักใช้ตกแต่งบริเวณชาย ปลายเอว ขอบคอ ขอบถุงเท้า ถักเสื้อที่ต้องการรักษารูปทรง ของเสื้อไว้ได้นาน และถุงเท้าบางชนิดที่ต้องการความหนา

การถักแบบสองชั้น (Double Jersey)

การถักนิตสองชั้น เป็นการถักโดยใช้แท่งเข็มหน้าและแท่งเข็มหลังพร้อมกัน ผ้าทั้งสองด้าน จะมีลักษณะคล้ายเป็นลายลูกฟูก ถักเป็นแถวสลับสอยงามได้โดยใช้เครื่องจักรการ์ดและห่วงทักห่วง ถอย ทำลวดลายผ้าถักให้ได้ผ้าที่มีลวดลาย สี สลับสอยงามน่าใช้ยิ่งขึ้น บางครั้งใช้ระบบ อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ในการออกแบบ

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์รูปแบบการถัก

เงื่อนไขการพิจารณา	ถักแบบธรรมดา(Single Jersey)	ถักแบบสองชั้น (Double Jersey)
1. ความแข็งแรงทนทาน คงรูป	2	4
2. มีความหลากหลายใน การทำลวดลาย	4	4
3.ราคาถูก	3	2
รวม	9	10*

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี

สรุป - เลือกการถักแบบสองชั้น(Double Jersey) มาใช้ในการออกแบบในครั้งนี้

2.6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการย้อมสีผ้า

การย้อมสีผ้า สามารถทำได้ทั้งรูปแบบที่เป็นเส้นใย และรูปแบบที่ทอออกมาเป็นผืนผ้าแล้ว ตัวอย่างการย้อมเส้นใย ที่ก่อให้เกิดลวดลายที่เห็น ได้อย่างชัดเจน คือ การมัดหมี่ ซึ่งทำได้ทั้งด้ายพุ่ง และด้ายยืน ส่วนการย้อมแบบผ้าผืน มี 2 วิธี คือ การย้อมแบบบาเต๊ะ และการย้อมแบบมัดย้อม สำหรับขอบเขตของโครงการนี้นั้น จะขอกกล่าวถึงวิธีการย้อมผ้าใยแก้วซึ่งเป็นหลัก โดยการย้อมสีนั้นประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

1. Sorption คือสีค่อย ๆ เคลื่อนตัวในน้ำย้อมเกาะที่ผิวเส้นใย
2. Diffusion คือสีจะซึมคืบคืบที่ผิวเส้นใย และเคลื่อนตัวเข้าไปในเส้นใย
3. Retention คือสีจะค่อย ๆ เคลื่อนตัวจากผิวภายนอกของเส้นใยเข้าไปจนกระทั่งถึงกึ่งกลางของเส้นใยและสามารถคงอยู่ในโมเลกุลของเส้นใย

ลักษณะในการย้อมสีที่มีประสิทธิภาพ คือ สีติดสีไม่ค้าง สีสม่ำเสมอ และเหมือนกันตลอดทั้งผืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเคมีของสี และเส้นใย วิธีย้อม และลักษณะของเครื่องย้อมซึ่งในการย้อมนั้นสีจะต้องเข้าไปในเส้นใยในระยะเวลาที่กำหนด โดยความเข้มของสีภายในเส้นใยจะต้องเท่ากับความเข้มของสีที่คงเหลืออยู่ในน้ำย้อม เรียกการย้อมถึงระดับนี้ว่าการย้อมสมดุล (Equilibrium) สำหรับปัจจัยที่มีผลการต่อการย้อมสีนั้น ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนอุณหภูมิ และสารที่ช่วยย้อม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- อิทธิพลของการเปลี่ยนอุณหภูมิ โดยเฉพาะอุณหภูมิการย้อมที่สูงขึ้นจะทำให้เกิดผล 3 อย่างคือ

1. ทำให้ย้อมสีได้เร็วขึ้น
2. ลดปริมาณสีที่ซึมเข้าไปภายในเส้นใย
3. ทำให้สีซึมกระจายตัวจากส่วนที่อุณหภูมิไว้มากไปสู่ส่วนที่อุณหภูมิลดลงทำให้ย้อม

ได้สีที่สม่ำเสมอ

- อิทธิพลของสารช่วยย้อม เมื่อสีละลายน้ำ และซึมเข้าไปในเส้นใยแต่ค่อนข้างช้า และตกออกง่ายดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีสารช่วยโดยใช้สารเคมีลงในน้ำย้อมเพื่อเร่งปฏิกิริยาให้เร็วขึ้น ย้อมสีติดทนนาน สม่ำเสมอ สารเหล่านี้เรียกว่า สารช่วยย้อม (Dye auxiliaries) มีด้วยกัน 7 ชนิด ได้แก่

1. กรด สำหรับย้อมใยโปรตีน และ ไนลอน
2. ด่าง สำหรับช่วยย้อมใยเซลลูโลส
3. เกลือ เมื่อย้อมใยขนสัตว์ด้วยสี Acid equalied
4. สารที่ทำให้สีสม่ำเสมอ
5. สารพา
6. สารละลายอินทรีย์

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 7. ที่ **สารวิวัฒน์** รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณสมบัติของสีย้อม

1. มีสีเข้ม (intense color)
2. มีการละลายตัวในลักษณะสารละลายในน้ำ (aqueous solution) ในเกือบทุกกรณีซึ่งอาจจะอยู่อย่างถาวรหรือเฉพาะระหว่างที่มีการย้อมเกิดขึ้น
3. มีความสามารถในการดูดซึม และติดอยู่ในเส้นใยหรือรวมกับเส้นใยโดยปฏิกิริยาทางเคมี
4. มีความคงทนต่อการกระทำต่าง ๆ ที่เกิดจากระบวนการการผลิต เช่น การขัดถู ทนต่อแสงแดด

ประเภทของสีย้อม

1. สีรีแอคทีฟ (Reactive dyes) เป็นสีที่สามารถย้อมได้ 2 วิธี คือย้อมร้อน และย้อมเย็น สีรีแอคทีฟมีคุณสมบัติพิเศษ คือย้อมง่าย ติดผ้าเร็ว สีสดใส ทนแสง เป็นสีย้อมเซลลูโลสที่ดีที่สุด เพราะคงทนต่อการซักล้างได้ดีมาก แต่มีข้อด้อยอย่างหนึ่งคือ สีย้อมจะติดผ้าน้อยกว่าสีอื่นในเปอร์เซ็นต์สีเท่ากัน เนื่องจากเป็นสีที่ไวต่อปฏิกิริยา สีส่วนหนึ่งสูญเสียในการทำปฏิกิริยากับน้ำ และค้างจึงทำให้ต้องใช้สีจำนวนมาก และสีที่ได้จะอ่อนกว่าผงสีดังนั้นจึงควรย้อมซ้ำ 3 – 4 ครั้ง เพื่อให้สีเข้มขึ้น

2. สีแวต (Vat dyes) เป็นสีที่สังเคราะห์มาจากธรรมชาติมีความคงทนสูง ทนต่อแสง และการซักฟอกได้ดี สีแวตในหมู่สีแดงมีค่าสีอ่อน มีลักษณะเป็นผง น้ำ ก้อน โดยสีที่นิยมใช้คือสีน้ำตาลและสีคราม สีแวตเป็นสีที่ละลายน้ำโดยตรงไม่ได้แต่จะละลายในด่าง เช่น โซเดียมไฮดรอกไซด์ (โซดาไฟ)

ตารางที่ 12 แสดงการพิจารณาเลือกสีในการย้อมผ้าใยแก้ว

เกณฑ์ในการพิจารณา	สีรีแอคทีฟ	สีแวต	สีธรรมชาติ
1.มีความสามารถในการดูดซึม และติดอยู่ในเส้นใย	4	3	3
2.กรรมวิธีในการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	3	3	4
3.เหมาะสมกับวัตถุดิบ(ผ้าใยแก้ว)	4	2	4
4.เหมาะกับการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม	4	4	2
รวม	15*	12	13

หมายเหตุ : เกณฑ์การให้คะแนน คือ 4 ดีมาก 3 ดี 2 พอใช้ 1 ไม่ดี
เอกสารนี้เป็นเอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป เลือกใช้สีรีแอคทีฟ (Reactive dyes) เป็นสีที่ใช้ในการย้อมผ้าใยสังเคราะห์ ในการออกแบบในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นสีที่มีคุณสมบัติเหมาะกับวัตถุดิบหลักและการผลิตในเชิงอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.3 การพิมพ์สกรีน

กระบวนการพิมพ์

กระบวนการพิมพ์ผ้า มีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามลำดับดังนี้

1. การเตรียมผ้า
2. การเตรียมสีพิมพ์
3. การพิมพ์
4. การทำให้สีพิมพ์แห้ง
5. การทำให้สีพิมพ์ติด
6. การซัก
7. การตกแต่งหลังพิมพ์

1. การเตรียมผ้า คือการทำให้ผ้าสะอาด เพื่อให้สีในแป้งพิมพ์สามารถซึมทะลุไปภายในเส้นใยให้มากที่สุดที่จะทำได้ ผ้าที่จะพิมพ์ได้ผลดีจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- 1.1 วัสดุเจือปนตามธรรมชาติของผ้าและวัสดุเจือปนอื่นต้องเอาออกอย่างสม่ำเสมอ
- 1.2 ความยาวของผ้าต้องเท่ากันตลอดทั้งผืนและสม่ำเสมอ ขาวมากพอสำหรับพิมพ์สีอ่อน ถ้าพิมพ์สีเข้ม ไม่ต้องขาวมากนักก็ได้
- 1.3 ระดับการดูดซึมสีต้องสม่ำเสมอตลอด
- 1.4 ผ้าที่นำมาพิมพ์ต้องไม่มีรอยยับ
- 1.5 ความชื้นคงเหลือในผ้าต้องสม่ำเสมอกันโดยตลอด

ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมผ้ามาจากโรงงานหรือเตรียมเองที่บ้าน กระบวนการจะเป็นอย่างเดียวกันทั้งสิ้น การเตรียมผ้าไม่จำเป็นต้องลำดับขั้นดังนี้เสมอไป อาจปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งก่อนหลัง เพื่อความสะดวกหรือความสมบูรณ์ของผ้าได้

การเตรียมสีพิมพ์

สีที่ใช้พิมพ์ผ้าต้องผสมสารขึ้น เพื่อให้สีติดอยู่เฉพาะส่วนที่ต้องการ พร้อมทั้งสารเคมีอื่นๆ ที่ช่วยให้สีติดคงทนบนผ้าและพิมพ์ได้สะดวกงดงาม สารเหล่านี้รวมเรียกว่าสารช่วยพิมพ์ (printing auxiliary) ส่วนผสมของแป้งพิมพ์จะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้คือ

1. สีหรือปีกเม้นต์
2. สารข้น (thickening)
3. สารยึดติด (binder)
4. สารละลายสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สารช่วยคงความชื้น
7. สารอื่นๆที่ใช้เป็นครั้งคราว

หมึกพิมพ์ผ้า

หมึกพิมพ์ผ้าที่เหมาะสมสำหรับผ้า นั้น เป็นชนิดที่ละลายด้วยน้ำ เป็นหมึกที่มีส่วนผสม และสามารถใช้น้ำทำความสะอาดได้ด้วย หมึกชนิดนี้ประกอบไปด้วย

- ไบเคอร์ (Binder)
- แม่สี (Pigment paste)
- อิมัลชัน (Emulsion thickening)

โดยที่หมึกละลายด้วยน้ำแต่ละชนิด จะมีไบเคอร์ผสมอยู่แตกต่างกันไปตามคุณสมบัติหมึก และยังมีส่วนประกอบบางอย่าง เช่น ฟองฟู (Foaming Agent) หรือเชื้อยาลงเข้าไปผสมอยู่ อันจะทำให้เกิดหมึกพิมพ์ที่มีลักษณะต่างๆออกไป เช่น

1. หมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา (สีจม) เหมาะสมสำหรับผ้าที่มีพื้นที่สีอ่อนกว่าสีของหมึก เมื่อพิมพ์เสร็จจะต้องนำไปผ่านความร้อน โดยเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 140 – 150 c ประมาณ 3-5 นาที หรืออาจจะใช้เตาไครคริกก็ได้ เมื่อหมึกพิมพ์แห้ง สีไม่ตกและการเกาะของสีจะดี
2. หมึกพิมพ์สีลอย คือ หมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา แต่ปรับปรุงให้มีความเข้มข้นของสีให้เนื้อสีมากขึ้น เมื่อนำไปพิมพ์ลงบนผ้าที่มีสีเข้ม สีของหมึกจะลอยเด่นชัดอยู่บนเนื้อผ้า
3. การพิมพ์สีรีแอคทีฟ (Reactive Dyes) ลงบนผ้า กรรมวิธีในการพิมพ์มีสูตรในการพิมพ์คือการใช้สารต่างๆเป็นส่วนประกอบคือ สีรีแอคทีฟ 0.6 กรัม ยูเรีย 1.0 กรัม สารชั้น Reserve salt S 0.2 กรัม โซเดียมไบคาร์บอเนต 0.4 กรัม และน้ำ 4 กรัม โดยสารทั้งหมดต้องทำการชั่งน้ำหนักให้ได้ตามสูตร แล้วทำการผสมกัน แล้วคนให้เข้ากัน จากนั้นนำมาพิมพ์ลงบนผ้า ตาก แล้วรอสีให้แห้ง นำผ้าที่ตากแห้งนำไปอบไอน้ำ นาน 30 นาที แล้วจึงนำผ้าไปตากให้แห้ง
4. หมึกพิมพ์สียาง มีคุณสมบัติคล้ายสีลอย แต่สียางจะมีความมันเงาและมองดูคล้ายยางไปติดอยู่บนผ้า การพิมพ์สียางนี้จะพิมพ์ยาก สีมักจะไปติดกับผ้าสกปรก เพราะมีความเหนียว แต่ความเหนียวของสีสามารถลดได้ด้วยการผสมน้ำยาเคมีที่เรียกว่า Softener จะสามารถลดความเหนียวของสีลงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. หมึกพิมพ์ผ้าสีนูน หรือ สีฟู (Texfoam Ink) หมึกพิมพ์นี้ก็คือหมึกน้ำซึ่งมีเชื้อฟู (Foaming Agent) ผสมอยู่ คุณสมบัติใกล้เคียงกับสีลอยหลังพิมพ์เสร็จ นำไปสิ่งให้แห้ง และเข้าเตาอบที่อุณหภูมิ 120 – 150 c ประมาณ 3 นาที หมึกจะแห้งและฟูขึ้นมาในลักษณะนูนพอง

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์การเลือกหมึกพิมพ์ในการสกรีน

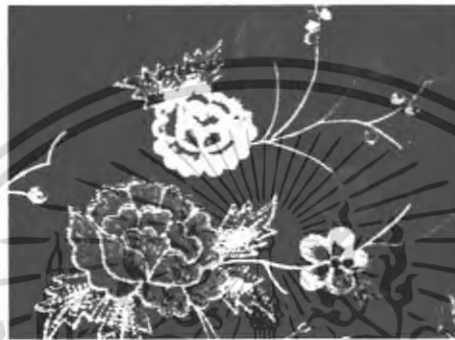
เงื่อนไขในการพิจารณา	หมึกพิมพ์ผ้า ธรรมดา (สีจม)	หมึกพิมพ์สี ลอย	พิมพ์สีรีแอด ทีฟ	หมึกพิมพ์ผ้าสี นูน
1. กรรมวิธีในการผลิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2	2	2	2
2. เหมาะสมกับวัตถุดิบ (ผ้าใยแก้ว)	4	3	3	2
3. ขั้นตอนในการผลิต สะดวก	4	4	2	4
4. เหมาะสมกับรูปแบบ ลายผ้า	3	4	3	4
รวม	13*	13*	10	12

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี

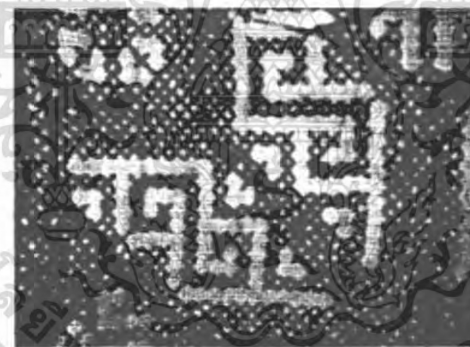
สรุป เลือกใช้หมึกพิมพ์ผ้าธรรมดา (สีจม) และหมึกพิมพ์สีลอยสำหรับกระบวนการพิมพ์สกรีน

2.6.4 การตกแต่งผ้าด้วยการปัก

การปักผ้าด้วยจักร เป็นการนำผ้ามาซึ่งด้วยสะดึงแล้วทำการปักลวดลายด้วยจักรปัก เป็นการตกแต่งผ้าให้มีความสวยงาม และยังถือเป็นการเพิ่มพูนมูลค่าของสินค้าหรือตัวผลิตภัณฑ์ได้อีกทางยิ่งขึ้น การปักผ้าในแต่ละครั้ง จะต้องใช้ฝีมือแรงงานจากคนเป็นหลัก ทำให้การปักด้วยจักรถือได้ว่าเป็นงานฝีมือ ซึ่งการปักจักร สามารถปักได้ทั้งปักด้วยไหมธรรมชาติและการปักด้วยไหมใจ

รูปที่ 40 แสดงตัวอย่างลายที่เกิดจากการปักจักร

รูปที่ 41 แสดงตัวอย่างลายที่เกิดจากการปักด้วยมือ

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบวิธีการปักในการออกแบบ

เงื่อนไขในการพิจารณา	วิธีการปักด้วยจักร	วิธีการปักด้วยมือ
1. ความเหมาะสมกับแนวทางในการออกแบบ	2	4
2. มีคุณค่าในด้านความงาม (งานฝีมือ)	2	4
3. เวลาและความแน่นอนในการผลิต	4	2
4. ความละเอียดในการปัก	3	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารของบริษัทฯ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ข้อจำกัดในด้านพื้นที่ในการปัก	2	4
รวม	14	17*

หมายเหตุ : เกณฑ์ในการตัดสิน 4 คือดีมาก 3 คือดี 2 คือพอใช้ 1 คือไม่ดี

สรุป – เลือกวิธีการปักด้วยมือ ในการออกแบบในครั้งนี้ เนื่องจากมีความเหมาะสมกับรูปแบบแนวทางในการออกแบบและสร้างคุณค่าในด้านความงาม เป็นงานฝีมือมากกว่า

2.6.5 วัสดุสิ่งทออื่นๆ

มีหลายชนิด ตั้งแต่ผ้าเส้น ริบบิ้น ตลอดจนเชือก เป็นต้น และมีความหลากหลายของรูปแบบ สี สันให้เลือกมากมาย ซึ่งวัสดุสิ่งทอนี้ สามารถนำมาตัดเป็นจีบรูด หรือทำเป็นรูปแบบต่างๆได้ สามารถทำได้ง่ายและสวยงาม ได้แก่

1. ริบบิ้น มีลักษณะเป็นเส้นยาว ขนาดความกว้างตั้งแต่ 5 มม. ไปจนถึง 2 นิ้ว ทำจากวัสดุต่างๆ เช่น ผ้าโปร่ง ผ้าดาวน์ ลูกไม้ หรือมีการพิมพ์ผ้าเป็นลวดลายต่างๆ เป็นต้น สีของริบบิ้นมีมากมาย ตั้งแต่ริบบิ้นสีเดียว ไปจนถึงริบบิ้นสีพื้นและมีขอบเป็นสีอื่นๆ เช่น สีดำขอบทอง ส่วนรูปแบบของริบบิ้นก็มีมากมายเช่นเดียวกัน เช่น ริบบิ้นถักลายตะขาง ริบบิ้นแบบจีบรูด หรือริบบิ้นดอกไม้ เป็นต้น
2. พู่ห้อย มักจะติดอยู่บริเวณปลายเชือก แต่ในปัจจุบันมีการแยกขายรูปแบบต่างๆ ซึ่งส่วนมากจะแตกต่างกันตรงบริเวณหัวพู่ เช่น การร้อยลูกปัด การถักเชือก เป็นต้น พู่ห้อยใช้สำหรับติดบริเวณริมผ้า มุมผ้า เพื่อเพิ่มความหรูหราและสวยงาม
3. เชือก มีลักษณะทั้งที่เป็นเส้นเกลียว เส้นกลมและเส้นแบน มีหลากหลายรูปแบบ เช่น เกิดจากเส้นเกลียวที่มีสีต่างกัน หรือมีการโรยกากเพชร การผสมเส้นด้ายสีทอง หรือบริเวณส่วนปลายมีพู่ห้อยเพื่อความสวยงาม ส่วนสีสันจะมีความแตกต่างกันออกไป มีตั้งแต่เชือกสีเดียว ไปจนถึงเชือกที่ไล่สีหลายสีในเส้นเดียวกัน เป็นต้น

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

3.1 แบบร่างการพัฒนาการออกแบบ และการทำต้นแบบ แบ่งได้ 2 ขั้นตอน

1.1 การวิเคราะห์

1.2 การออกแบบลวดลายผ้าและผลิตภัณฑ์

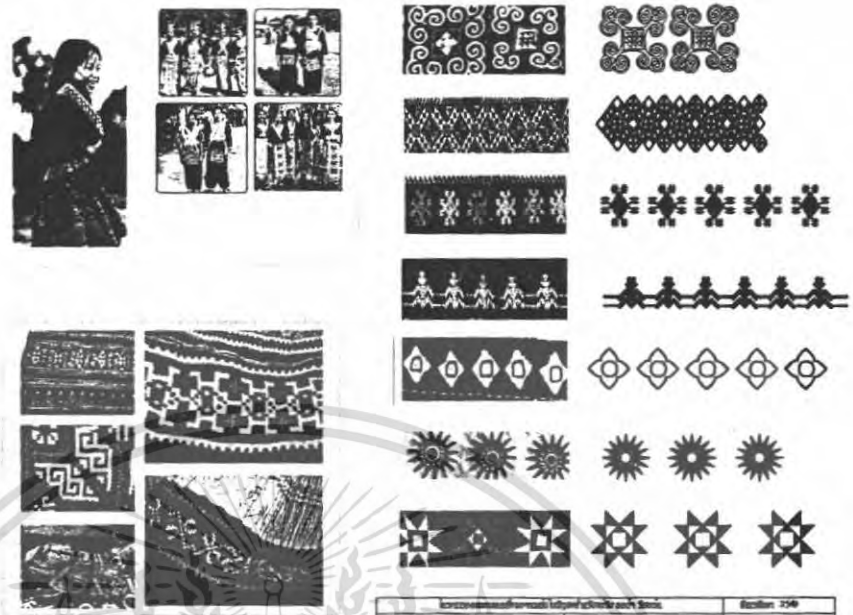
1.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของรีสอร์ท บรรยากาศภายในรีสอร์ท การตกแต่งภายใน บ้านพัก กลุ่มเป้าหมายผู้บริโภคของทางรีสอร์ท เอกลักษณ์ของทางรีสอร์ทและขอบเขตของโครงการ เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบให้สอดคล้อง และมีเอกลักษณ์ร่วมกัน

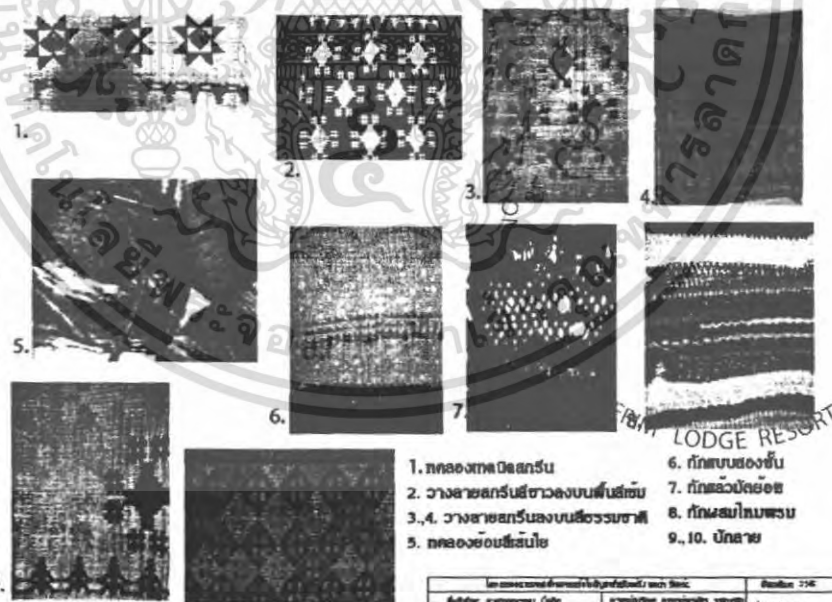
ภาพที่ 42 แสดงภาพแสดงแผนเสนองานบรรยากาศภายในรีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเมืองสุโขทัย		ปีการศึกษา 2546
ผู้จัดทำ: อรุณวรรณ นิลสี	อาจารย์ที่ปรึกษา: อรุณวรรณ นิลสี	คำขอเรียน
คณะ: ศึกษาศาสตร์	สาขา: ศึกษาศาสตร์	หน้า 4
ขอสงวนลิขสิทธิ์ในผลงานนี้		

ภาพที่ 45 แสดงภาพแสดงแผ่นเสนองานแรงบันดาลใจในการออกแบบ

1. ทรงแทปดลกรับ
2. วางสายกรับสีขาวลงบนพื้นสีชมพู
- 3., 4. วางสายกรับลงบนสีธรรมชาติ
5. ทดลองย้อมสีสีนํ้า
6. กัดขอบสองชั้น
7. กัดขอบปลาย
8. กัดมุมกรับพรน
- 9., 10. ปักลาย

EXPERIMENT

โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมเมืองสุโขทัย		ปีการศึกษา 2546
ผู้จัดทำ: อรุณวรรณ นิลสี	อาจารย์ที่ปรึกษา: อรุณวรรณ นิลสี	คำขอเรียน
คณะ: ศึกษาศาสตร์	สาขา: ศึกษาศาสตร์	หน้า 4
ขอสงวนลิขสิทธิ์ในผลงานนี้		

ภาพที่ 46 แสดงภาพแสดงแผ่นเสนองานการทดลองที่ใช้ในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าปูที่นอน

รูปแบบ

วัสดุโครงสร้างหลัก

ขนาด

วิธีการถอดประกอบ

เทคนิคการตกแต่ง

ผ้าปูที่นอนขนาดเตียงเดี่ยว

ผ้าฝ้าย

195x105 ซม.

ใช้ยางรัดมุมทั้ง 4 มุม

พิมพ์สีกรีน

ชื่อโครงการ/ชื่อผลงาน/ชื่อวิทยานิพนธ์/ชื่อโครงงาน		ปีการศึกษา 2549
โครงการ/ชื่อผลงาน/ชื่อวิทยานิพนธ์/ชื่อโครงงาน	นางสาว/นาย/นาง/นางสาว/นาย/นางสาว/นางสาว	นางสาว/นาย/นางสาว/นาย/นางสาว/นางสาว
ชื่อผู้จัดทำ	ชั้นปี 1	นางสาว/นาย/นางสาว/นาย/นางสาว/นางสาว
ชื่อสถาบันอุดมศึกษา/ชื่อโรงเรียน/ชื่อวิทยาลัย/ชื่อมหาวิทยาลัย/ชื่อศูนย์วิจัย/ชื่อหน่วยงาน		

ภาพที่ 47 แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้าปูที่นอน

ภาพที่ 48 แสดงภาพแบบจำลองผ้าปูที่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลอกหมอน

รูปแบบ ปลอกหมอนท่อน
 วัสดุโครงสร้างหลัก ผ้าฝ้าย
 ขนาด 49x84 ซม.
 วิธีการถอดประกอบ แบบเปิดเข้า ออกด้านข้าง
 เทคนิคการตกแต่ง พิมพ์สีกรีน

โครงการผลิตและสร้างแบบต้นแบบศิลปกรรมศิลป์ ๒๕๖๑		ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑
ชื่อวิทยานิพนธ์/ชื่อโครงงาน	งานวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม	หน้า ๑๖๖
ชื่อผู้เขียน	ศุภมาส ๑	
เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นแบบศิลปกรรมศิลป์ ๒๕๖๑ ขอสงวนสิทธิ์ในวงจำกัด และสงวนลิขสิทธิ์		

ภาพที่ 49 แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างปลอกหมอน

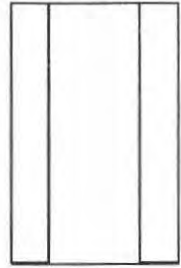

ภาพที่ 50 แสดงภาพแบบจำลองปลอกหมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าคลุมเตียง

รูปแบบ ผ้าคลุมเตียงขนาดเตียงเดี่ยว
 วัสดุโครงสร้างหลัก ผ้าใยถักอูชง
 ขนาด 182X256 ซม.
 เทคนิคการตกแต่ง พิมพ์สีกรีนและปักลาย

โครงการพัฒนาระบบงานระบบสารสนเทศ ปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕		ปีงบประมาณ ๒๕๖๔
กองบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร (แม่ข่าย)	งานศูนย์สารสนเทศ และระบบ	สำนักบริหาร
ศูนย์ระบบ	ศูนย์ ๑	
สหกรณ์การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิร ถนนพหลโยธิน ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์		

ภาพที่ 51 แสดงภาพแผ่นสนองงานแบบร่างผ้าคลุมเตียง

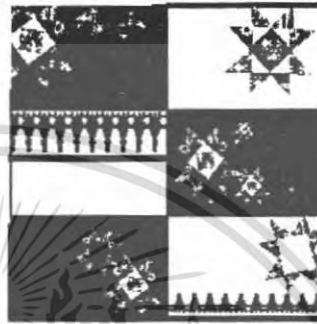

ภาพที่ 52 แสดงภาพแบบจำลองผ้าคลุมเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้า幔

รูปแบบ	ผ้า幔พับสามทบ
วัสดุโครงสร้างหลัก	ผ้าใยแก้วซิง
ขนาด	80x130 ซม.
เทคนิคการตกแต่ง	พิมพ์สีกรีนและปักลาย

วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 2021-2561		ปีที่พิมพ์: 2549
วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	ฝ่ายผลิต
วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ภาพที่ 53 แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้า幔

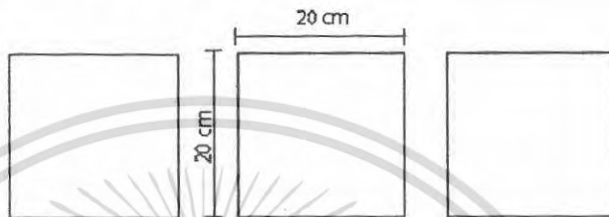

ภาพที่ 54 แสดงภาพแบบจำลองผ้า幔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพระดับผนังเหนือหัวเตียง

รูปแบบ ลีเหลียมจัตุรัส
วัสดุโครงสร้างหลัก ฝ้าถักใยแก้วชง
ขนาด 30x30 ซม.
เทคนิคการตกแต่ง ปักลาย

โครงการออกแบบและสร้างอาคารเรียนและอาคารอเนกประสงค์ โรงเรียนวัดป่าสัก		ปีการศึกษา 2549
ผู้รับผิดชอบโครงการ นายสมชาย ใจดี	งานออกแบบ นายสมชาย ใจดี	ช่างเขียน
ผู้ควบคุมโครงการ นายสมชาย ใจดี	ช่างเขียน นายสมชาย ใจดี	

ภาพที่ 55 แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างภาพระดับผนังเหนือหัวเตียง

ภาพที่ 56 แสดงภาพแบบจำลองภาพระดับผนังเหนือหัวเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง

รูปแบบ ผ้าคลุมโต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้า
 วัสดุโครงสร้างหลัก ผ้าถักโยกัญชง
 ขนาด 100x30 ซม.
 เทคนิคการตกแต่ง พิมพ์สกรีนและปักลาย

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี 2021 2564		ปีการศึกษา 2569
ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	ตำแหน่งหน้าที่
รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	ตำแหน่งหน้าที่	
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี		

ภาพที่ 57 แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างผ้าคลุมโต๊ะหัวเตียง

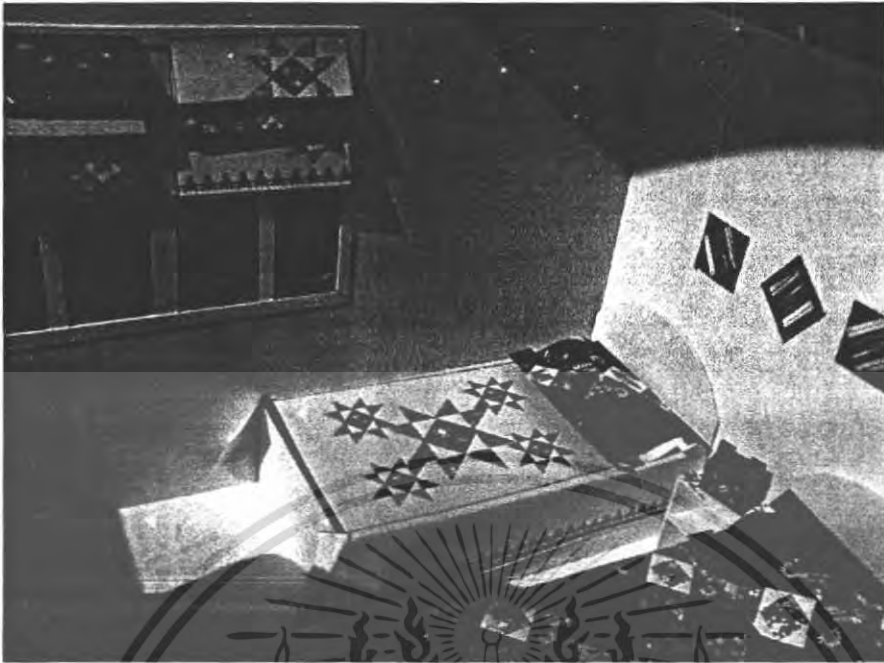
ที่คลุมกลองทึบ

รูปแบบ ที่คลุมกลองทึบแบบ
 กลองสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่
 วัสดุโครงสร้างหลัก ผ้าถักโยกัญชง
 ขนาด 24x11.5x12 ซม.
 เทคนิคการตกแต่ง พิมพ์สกรีนและปักลาย

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี 2021 2564		ปีการศึกษา 2569
ผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	ตำแหน่งหน้าที่
รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	ตำแหน่งหน้าที่	
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี		

เอกสารนี้เป็นภาพที่ 58 แสดงภาพแผ่นเสนองานแบบร่างที่คลุมกลองทึบนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 แสดงภาพแบบจำลองภายในห้องพัก

3.2 สรุปผลการออกแบบ

จากการออกแบบลวดลายผ้าและการจัดวางลวดลายเหล่านั้นลงบนผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้น ได้มีข้อเสนอแนะในสิ่งที่ต้องแก้ไขคือ ลวดลายผ้าควรลดทอนให้มีความละเอียดน้อยลง การจัดวางลายควรออกแบบให้มีความเรียบมากขึ้น เรื่องราวสีที่ใช้ในการออกแบบที่ควรได้รับการแก้ไขคือให้ทำการกำหนดเลือกใช้น้ำเงินและสีครีมเป็นสีหลัก ควรมีการใช้วัสดุอื่น ๆ มาร่วมในการปัก ภาพประดับผนังเหนือหัวเตียงควรลด และมีการปักลูกปักไม้เป็นส่วนประกอบ เพื่อความสวยงามและสอดคล้องกับแรงบันดาลใจในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

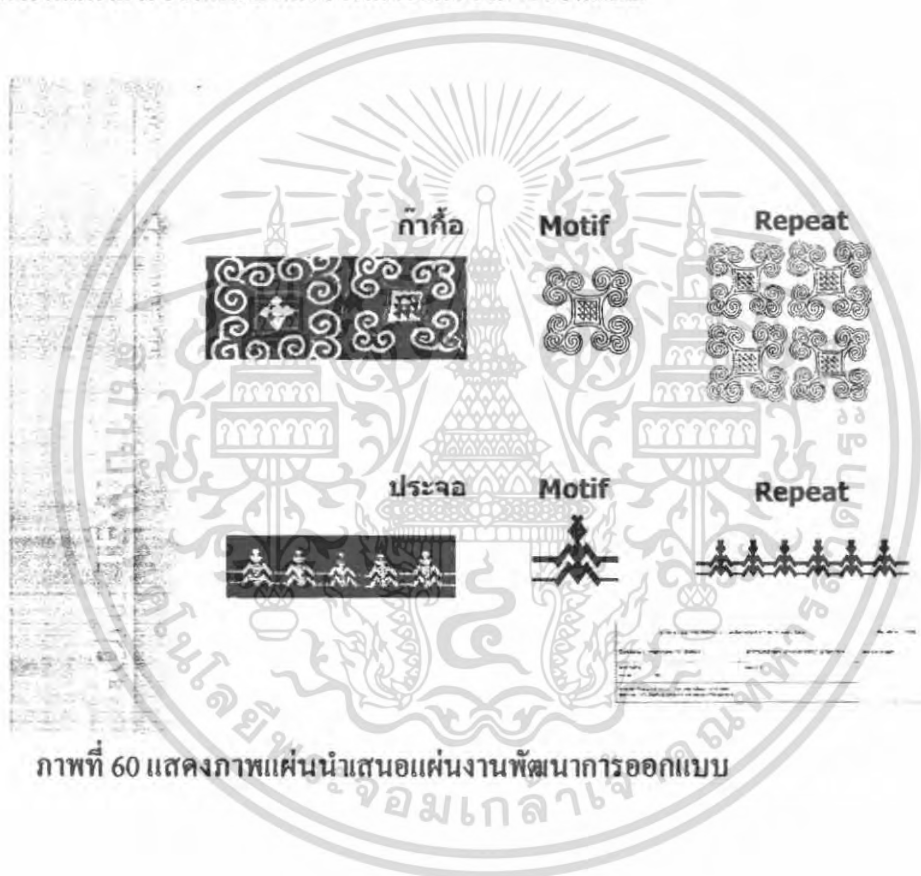
บทที่ 4

การนำเสนอการออกแบบ

เป็นการพัฒนาแบบและการสรุปแบบ พร้อมรายละเอียดตามข้อเสนอแนะของคณะ
อาจารย์ผู้ตรวจวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการทำแบบร่าง การนำเสนอการออกแบบประกอบไปด้วย

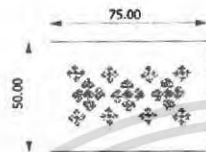
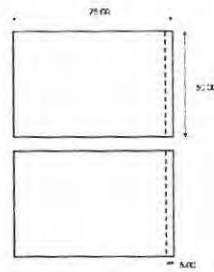
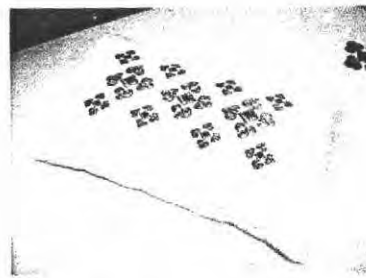
1. การพัฒนาการออกแบบ และรายละเอียดของการออกแบบ
2. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

1. การพัฒนาการออกแบบ และรายละเอียดของการออกแบบ

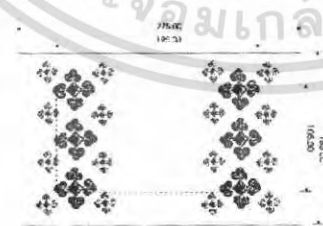
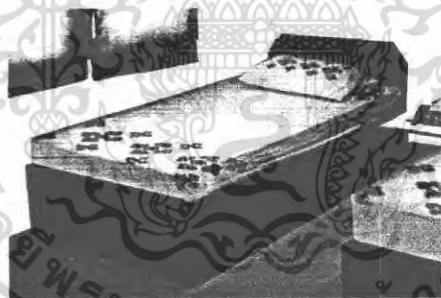
ภาพที่ 60 แสดงภาพแนะนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปลอกหมอน**
- รูปแบบ - ปลอกหมอนย่นสี่เหลี่ยมคางหมู
 - วัสดุโครงสร้างหลัก - ผ้าฝ้าย
 - ขนาด - 49 x 84 ซม.
 - วิธีการดัดประกอบ - เย็บเข้าอกด้านขวา
 - เทคนิคการตกแต่ง - พิมพ์สกรีน

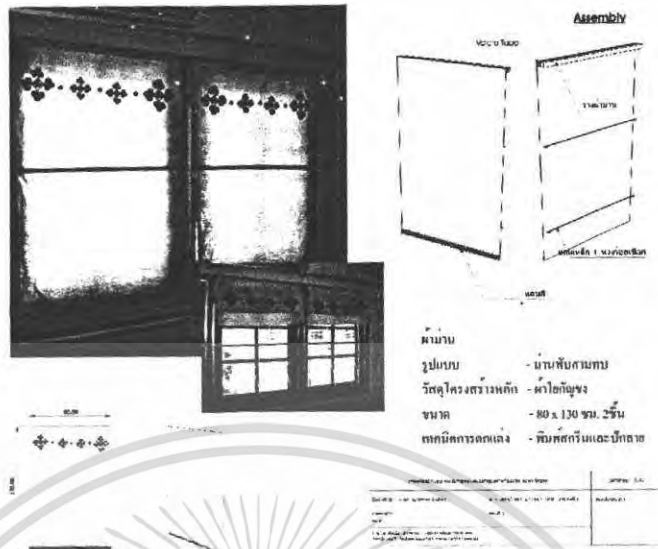
ภาพที่ 61 แสดงภาพแนะนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบปลอกหมอน

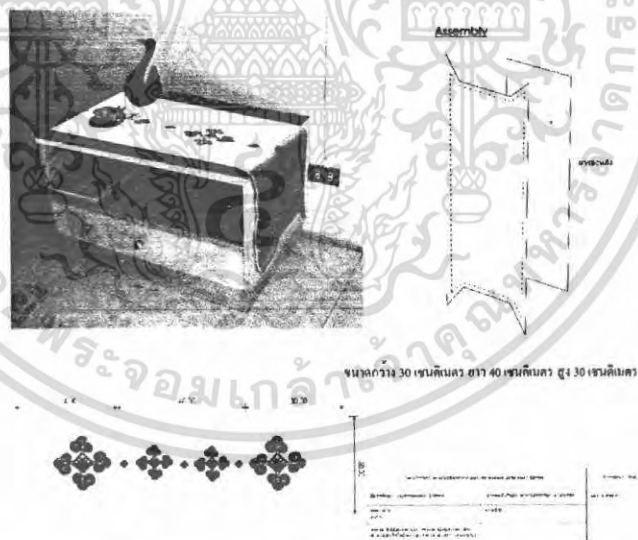
- ผ้าปูที่นอน**
- รูปแบบ - ผ้าปูเตียงขนาดเตียงเดี่ยว
 - วัสดุโครงสร้างหลัก - ผ้าฝ้าย
 - ขนาด - 195 x 105 ซม.
 - วิธีการดัดประกอบ - ไร้งัดมุมทั้ง 4 มุม
 - เทคนิคการตกแต่ง - พิมพ์สกรีน

ภาพที่ 62 แสดงภาพแนะนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบผ้าปูที่นอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผ่นงานพัฒนาการออกแบบผ้า幔

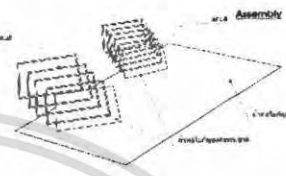
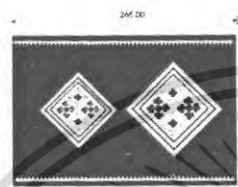
ภาพที่ 64 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผ่นงานพัฒนาการออกแบบผ้าคลุมโต๊ะเหนือหัว

เคียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

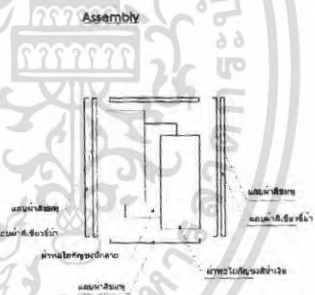

ผ้าคลุมเตียง
 รูปแบบ - ผ้าคลุมเตียงขนาดเตียงเดี่ยว
 วัสดุโครงร่างหลัก - ผ้าใยฝ้าย
 ขนาด - 182 x 265 ซม.
 เทคนิคการตกแต่ง - พิมพ์สกรีนและปักลาย

ชื่อโครงการ/ชื่อผลิตภัณฑ์	ชื่อรุ่น/ชื่อรุ่น
ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ	ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ
ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ	ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ

ภาพที่ 65 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบผ้าคลุมเตียง

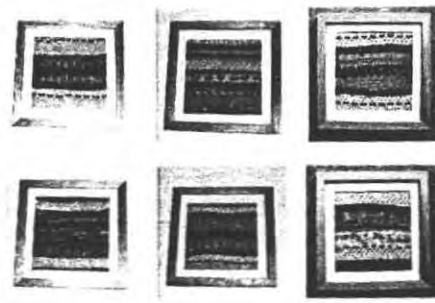

ชื่อโครงการ/ชื่อผลิตภัณฑ์
 รูปแบบ - ผ้าคลุมเตียงขนาดเตียงเดี่ยว
 วัสดุโครงร่างหลัก - ผ้าใยฝ้าย
 ขนาด - 24 x 11.5 x 12 ซม.
 วัสดุโครงร่างหลัก - ผ้าใยฝ้าย
 เทคนิคการตกแต่ง - พิมพ์สกรีนและปักลาย

ชื่อโครงการ/ชื่อผลิตภัณฑ์	ชื่อรุ่น/ชื่อรุ่น
ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ	ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ
ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ	ชื่อผู้จัดทำ/ชื่อผู้จัดทำ

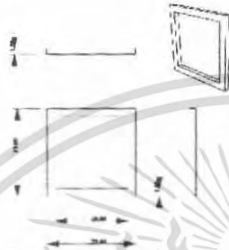
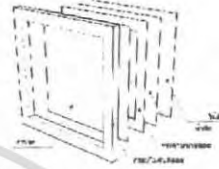
ภาพที่ 66 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบที่คลุมกล่องทีวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประดับผนังห้อง
รูปแบบ - สีเขียวเข้ม
วัสดุโครงร่างเหล็ก - ไม้ทึบ
ขนาด - 20 x 20 ซม.
จำนวน - 6 ชิ้น
เทคนิคการตกแต่ง - อัดกระดาษ

Assembly

ชื่อโครงการ	ชื่อผู้จัดทำ
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ชื่อสถาบัน
ชื่อวิชา	ชื่อรายวิชา
ชื่อภาคเรียน	ชื่อปีการศึกษา

ภาพที่ 67 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผ่นงานพัฒนาการออกแบบภาพประดับผนัง

PERSPECTIVE VIEW

ชื่อโครงการ	ชื่อผู้จัดทำ
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ชื่อสถาบัน
ชื่อวิชา	ชื่อรายวิชา
ชื่อภาคเรียน	ชื่อปีการศึกษา

ภาพที่ 68 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผ่นงานพัฒนาการออกแบบโดยรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SPECIFICATION

name	จำนวน	วัสดุ	วัสดุภายใน	ตกแต่งเพิ่มเติม
1. เบาะรถยนต์	1	ผ้าฝ้าย	ไม้อัดเกรดดี	-
2. ผ้าปูที่นอน	1	ผ้าฝ้าย	-	-
3. ผ้ากัน	2	ผ้าใยสังเคราะห์	-	ฉนวนกันความร้อน
4. ผ้าคลุมเบาะ	1	ผ้าใยสังเคราะห์	-	กันคราบ
5. ที่นอนของเที่ยว	1	ผ้าใยสังเคราะห์	-	กันคราบ
6. ผ้าคลุมเตียง	1	ผ้าใยสังเคราะห์	-	กันคราบ ฉนวนกันความร้อน
7. ราวประตูปั่นเก็บ	6	เหล็กใยสังเคราะห์	-	กันสนิม, ใส่อุปกรณ์เก็บ

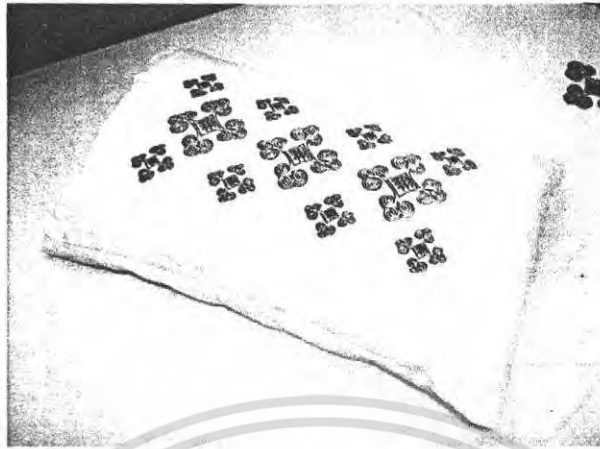
ภาพที่ 69 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบ

ประเมินราคา
 การก่อสร้างอาคาร 1 ห้องเรียนทั้งหมด
 พื้นผิว หน้ากว้าง 60 นิ้ว จำนวน 3.5 เมตร ราคาต่อเมตร 90 บาท
 ฝ้าเพดาน หน้ากว้าง 60 นิ้ว จำนวน 4.5 เมตร ราคาต่อเมตร 200 บาท
 ผนังอิฐฉาบ 0.5 กิโลเมตร ราคาต่อเมตร 220 บาท
 ดินเหนียวสีน้ำตาลและทรายใสเททับ (3.5 x 90) + (4.5 x 200) + (0.5 x 220) = 1,325 บาท
 ค่าขนย้ายอิฐฉาบและทรายใสเททับทั้งหมด 6,000 บาท
 ค่าขนย้ายทรายใส 2,000 บาท
 ค่าแรงงานในการก่อสร้างอิฐฉาบ 1 ชุด เท่ากับ 1,500 บาท
 ค่าใช้ค่ารถยกประตูปั่นเก็บ 90 บาท จำนวน 6 คัน เป็นเงิน 90 x 6 = 540 บาท
 ค่าวัสดุเหล็กอื่น ๆ 200 บาท
 ค่าใช้จ่ายของวัสดุในการตกแต่งภายในทั้งหมด ค. หักเงินเท่ากับ (1,325 - 2,000 + 1,500 - 540 - 200) x 6 = 6,000 = 19,300 บาท
 เพราะฉะนั้นค่าใช้จ่ายของวัสดุในการตกแต่งภายในทั้งหมด 1 หลัง เท่ากับ 39,300 / 6 เท่ากับ 6,550 บาท

ภาพที่ 70 แสดงภาพแผ่นนำเสนอแผนงานพัฒนาการออกแบบ-การประเมินราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แสดงภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ภาพที่ 71 แสดงภาพถ่ายหมอน

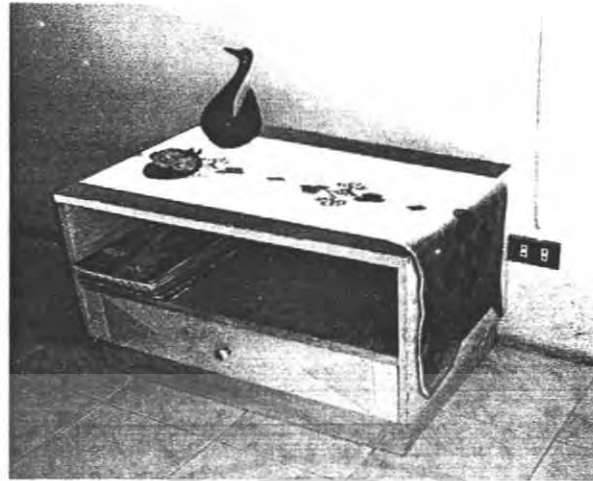

ภาพที่ 72 แสดงภาพถ่ายที่คลุมกถ้องทิชชู

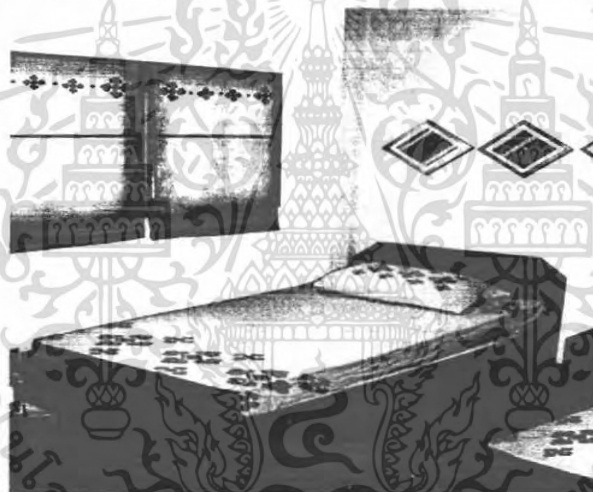

ภาพที่ 73 แสดงภาพถ่ายผ้ามัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 74 แสดงภาพถ่ายผ้าคลุมโต๊ะ

ภาพที่ 75 แสดงภาพถ่ายผ้าปูที่นอน

ภาพที่ 76 แสดงภาพถ่ายผ้าคลุมเตียงและภาพประดับผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรมการเชิงนโยบายเท่านั้น มิฉะนั้นผู้ดูแลเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการออกแบบ

การออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอชุดของโครงการนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

1. ออกแบบผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องทอสำหรับโครงการห้องพักแบบระยะยาว(long stay) ของแมริม ลอดจ์ รีสอร์ท ที่แสดงถึงศิลปะและเอกลักษณ์ของชนเผ่าม้ง
2. ศึกษากระบวนการผลิตผ้าทอพื้นเมืองจากใยกล้วยง รวมถึงวิธีการทำสกรีนการปักลาย และ นำมาผสมกับการถักจากเส้นใยกล้วยงเพื่อพัฒนารูปแบบให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ร่วมกันได้อย่างชัดเจน โดยไม่ขัดกับภาพลักษณ์โดยรวมของทางรีสอร์ท

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

ผ้าที่ใช้ในโครงการนี้เป็นผ้าใยกล้วยง ซึ่งในการออกแบบครั้งนี้ได้ใช้เทคนิคพิมพ์สกรีนและปักลายมาใช้ โดยยึดสีตามแบบชนเผ่าม้ง หากมีการลดทอนสีให้มีความหลากหลายน้อยลง น่าจะเป็นอีกทางเรื่องหนึ่งที่จะช่วยลดต้นทุนทั้งในการพิมพ์สกรีนและการปักลาย อีกทั้งยังเป็นแนวทางใหม่ที่แตกต่างจากสินค้าของชนเผ่าม้งในตลาดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะของกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ผลิตภัณฑ์ชุดเครื่องทอมีความเหมาะสมกับโครงการ มีความกลมกลืน มีเอกลักษณ์ร่วมกันที่ชัดเจน มีค่าใช้จ่ายในการทำต้นแบบและในการผลิตจริงที่เหมาะสม แต่ควรคำนึงถึงความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ที่มีขายอยู่ตามท้องตลาด